

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

HALKIN BİRLİĞİ

400 kuruş

9 MAYIS 1978

34

1 Mayıs bütün

TÜRKİYE PROLETARYASININ ÖNDERİ
İBRAHİM KAYPAKAYA'YI ANIYORUZ

İŞÇİ SINIFI DİSK MİTINGİNE KATILMADI

DİSK'in reformist önderliği sosyal faşistlerle uzlaşarak proleter devrimci ve yurtseverleri mitinge sokmama kararı aldı. Bunun üzerine mitingle ilgili durumu ülkemizdeki son siyasi durumu ve DİSK'in tabanının durumunu araştırıp değerlendiren, Proleter Devrimciler Sosyal Faşistlerin önderliğinde karşı devrimci nitelik kazanan bu eyleme katılmama kararı aldılar. Halktan tek kişinin dahi katılmaması için çalıştılar.

Proleter Devrimcilerin bu kararı İstanbul'daki işçi sınıfı ve emekçi halkın objektif durumuyla uygunluk arz ediyordu. Ve onların desteğini gördü.

İşçi sınıfı ve emekçi halkın mitingi tertipleyen ve onlarla uzlaşan DİSK yönetimine karşı güveni yoktu. Bu çok haklı gerekçeleri olan bir tavrıdır. Özellikle son iki yıldır, DİSK yönetimi ve özellikle de Maden-İş yönetimindeki sosyal faşist sendika ağaları, açıkça işçilere peşpeşe ihanet faturaları kes tiler.

İşte DGM direnişinde atılan 3000 işçi daha sokaktadır. İşte MESS grevinde DİSK'ten ayrılan fabrikalar, gurup toplu sözleşmesi yapıp satılan işçiler, işte en son 2 saatlik "Faşizme, İhtar" direnişine katıldığı için her işçiden kesilen 400 TL. ları.

Ya geçen 1 Mayıs katliamının zeminini hazırlayan baş oyuncu Mehmet Ertürk'e ne demeli? Geçen yıl içtiği yoksul emekçi, işçi kanı yetmiyormuş gibi, Bu yıl da Rusya'nın borazanlığını, yapmak için elinden geleni yapıyordu.

Ama proleter devrimcilerin, bu doğru çağrısı İstanbul'daki DİSK üyesi özellikle Maden-İş üyesi işçilerin ve emekçilerin doğru tavırlarıyla uygunluk halindeydi. İşçi sınıfı mitingine katılmayarak Rus Uşağı Sosyal Faşist önderliğe güçlü bir protesto ile cevap verdi.

1 Mayıs'ta, 1 Mayıs alanına işçiler gitmediler. İşçiler için ayrılan yerlere Rusya ya köleliği savunan pankartlar doldu.

Aşağıdaki şu rakamlar fikir verir niteliktedir.

Katılan İşçi	
Türk Demir Döküm (3000)	50
Sungurlar (1000)	-
Elektrometal (600)	5-10
Beko Teknik (400)	6
Bimak (800)	50
Süpsan (200)	5
Elektropak (500)	30
Penyelux (2000)	15
Edip İplik (1500)	30
Suntel (300)	2-3
Profilo (1500)	50
Boronkay (400)	20
Hasköy Yün İplik (600)	5
v.s.	

(Not: Parantez içindeki rakamlar fabrikalarda çalışan işçileri göstermektedir)

Hiç katılmayan ise bir dizi fabrika var.

Sözün kısası işçi sınıfı 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanında sosyal faşistleri, reformcu dostları ve orta yolcu yandaşları ve o süslü pankartlarıyla başbaşa bıraktı.

O gün Taksim alanının esas dolduran Dev-Genç ve Kurtuluş gibi revizyonizme taze kan veren gençlik örgütleri ile Rus Sosyal Emperyalizminin ülkemizdeki gençlik içindeki vurucu niyet örgütü İGD idi.

Taksim mitinginin en dikkate değer olayı ise; Maden-İş yönetiminde yer alan Proleter Devrimcilerin mitingine alınması durumunda mitingine katılmayacağını söyleyen sahte "TKP"lilerin, "Yaşasın Sovyetler Birliği", "Atılım Aramızda", "TKP'ye Özgürlük" gibi sloganlar haykırmasıydı.

Katılan işçiler buna çok şaşırdılar. Hani ortak sloganlar vardı. Onlar dışında slogan atılmıyacaktı?

Şimdi Abdullah Baştürk'e sormak gerekir: "TKP'ye Özgürlük", "Yaşasın Rusya", "İ.Bilen çok yaşa" sloganlarını hangi toplanmada atılacak sloganlar olarak kararlaştırdılar.

Devrimci Yol'a sormak lâzım. "Bu sloganlar ortak sloganlar mıydılar? Bu duruma ne gibi tepkileri oldu?"

1 Mayıs'ta Rus uşaklarının Brejnev'e bu bağlılık yeminleri üzerine Baştürk ve çevresi ile Devrimci Yol ve çevresi iyi düşünmelidir. Bu tavrı "Yaşasın Rusya" diyenlere en büyük destek değil midir?

Bu işçi sınıfına ters düşmek değil de nedir? İşte bu Rus sosyal emperyalizmine taze kan vermek değil de nedir?

Geçen yıl 1 Mayıs'a katılmadın diye proleter devrimci saflarda katılan işçi arkadaşlar işten atılıyorlardı. Bu yıl her halde sosyal faşist sendika ağalarının fabrikaları hemen hemen toplu olarak sendikalardan, atmaları gerekecek.

DİSK'in 1 Mayıs mitingi, işçi sınıfının sendika ağalarına tepkisini ve sosyal faşistlerin tecrite gittiklerini gösteren, canlı bir örnekti.

YAŞASIN FAŞİZME SOSYAL FAŞİZME GERİCİLİĞE, EMPERYALİZME VE SOSYAL EMPERYALİZME KARŞI DALGALANAN PROLETARYANIN ŞANLI KIZIL BAYRAĞI
YAŞASIN 1 MAYIS
KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI
YAŞASIN DİSK-İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Öğrenciler

H.Kurtuluşu'nun

tahrifatını

protesto etti

Okul yöneticilerinin faşist baskılarına karşı mücadele ederek çeşitli haklarını elde eden Cebeci Sağlık Koléji devrimci öğrencileri, Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik dergisinde Halkın Birliği taraftarı öğrenciler hakkındaki suçlamaları protesto ettiler. Söz konusu dergiye gönderdikleri yazıyı 106 öğrenci imzaladı.

Öğrenciler dergimize de gönderdikleri protesto yazısında söz konusu derginin H.B taraftarları hakkında "Bu mücadelede siyaset buluşturmama" suçlamasını reddederek şöyle söylüyorlar:

"Tam tersine onlar (yani H.B taraftarları), H.K'dan olan bir arkadaşın 'hemen siyasi sloganlar atmak' gibi kitleden kopuk bir tavır içine girmesi üzerine onu ikna ederek önce kitle içinde çalışarak, kitleyi ikna etmek gerektiğini belirttiler ve bu alanda aktif olarak çalış tılar. Böylece de kitle içinde ortaya çıkabilecek çözümleri, boykot kırıcı tavırlar önceden önlenmiş oldu."

Bu tavrın doğru olduğunu belirten öğrenciler:

"Eylemin başında siyasi seviyenin geri olması, idarenin baskısından korkulması nedeniyle birçok arkadaşlar hatta belli bir siyasi bilinç seviyesi olanlar dışında bütün kitle işe siyasetin katılmamasını, aksi taktirde eyleme katılmaya caklarını belirttiler. Bu durum karşısında somut durumun tahliline göre tavır almak gerektiğini düşünen arkadaşlar, hemen siyasi slogan bağlamak yerine öncelikle kitleyi bu konuda ikna etmeye çalışmalı, onlara hiçbir mücadelenin siyasetten kopuk olmayacağını kavratmak gerektiğini tesbit ettiler ve çalışmalarını bu noktada yoğunlaştırdılar" diyorlar.

H.B taraftarı öğrencilerin tavrı doğru devrimci bir tavrıdır. Mücadele içindeki kitleyi ikna edemeyen tersine onları ürkütüp mücadele etmekten vazgeçirecek olan sloganlı bir küçük burjuva hastalığıdır. Kitleye siyasi bakımdan birşey öğretmediği gibi, eylemin başarısızlığa uğramasına yolaçar. Nihayet H.B taraftarları öğrenciler böyle bir anlayışı reddedip doğru bir tavır benimzedikleri için eylem başarısızlığa uğramadı. Tersine başarıya ulaştı.

Söz konusu derginin "siyaset buluşturmama" suçlaması kendi küçük burjuva hastalığına örtmek amacıyla yaptığı bir suçlamadır. Bu derginin bu hatalı anlayışı H.K'nun hatalı siyasetinden gelmektedir. H.K na göre "slogan atılması da ne olursa olsun" kitleye birşey öğretiliyor mu, şartları var mı, zamana uygun mudur? Bunlar önemli değil, Halbuki her eylemin olduğu gibi, her slogan atmanın da amacı kitleleri düşünme karşı harekete geçirmeye hizmet etmek ve eğitmek olmalıdır. Bu amacı taşımayan ve buna uygun olmayan her slogan atma, gösterişçilikten, aceleci likten ve tepeden imcecilikten başka birşey değildir.

MARAŞ YDGD

KURULDU

Dernek yönetim kurulunda HB ve HK taraftarları birlikte bulunmaktadır.

MYDGD işçi, köylü, öğrenci gençliğin bağımsızlık, demokrasi mücadelesine önderlik edecek bütün halk gençliğine, demokrasi uygulayacak, tabanın söz ve karar sahibi olduğu tabanın tavanı, tavanın da tabanı denetlediği bir kitle örgütü olacaktır. MYDGD emperyalizme-sosyal emperyalizme, faşizme; sosyal faşizme karşı halk gençliğini tek cephede birleştirebilmek için mücadele edecektir.

YAŞASIN MYDGD
Kahrolsun Faşizm, Sosyal Faşizm
Gençliğe öğrenim özgürlüğü,
can güvenliği.

Almanya

Çeşitli milliyetlerden halkımızın gazetesi Halkın Birliği'ne Bielefeld'de yardım kampanyasını desteklemek amacıyla, 320 DM bağış topladık. Halkın Birliği'nin vermiş olduğu Emperyalizme sosyal emperyalizme ve komprador burjuva ve toprak ağalarına karşı milli bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesinde kendisiyle omuz omuza olduğumuzu, yaptığımız bu küçük yardımın devam edeceğini bildiririz.

BİLELEFELDEN İŞÇİLERİ.

K. BOZOKLAR'a Yardım Kampanyasına Katılım!

Mart 1973'de Faşist Diktatör lüğün cellatlarınca yaralanan KUTSİYE BOZOKLAR Yoldaşımız için HALKIN BİRLİĞİ'nin açmış olduğu yardım kampanyasına tüm içtenliğimizle katılırken Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesinde yaralanan yoldaşlarımızı halkımızın bağrına basacaklarına her türlü yardımlarını esirgemeyeceklerine sonuna dek inanmaktayız. Kampanyaya 500 lira yollayarak katılıyoruz.

KAHROLSUN KAMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ VE ONUN ELİ KANLI CELLATLARI
YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZ VE O UĞURDA SAVAŞANLAR

KUTLUTAŞ İŞÇİLERİ - ANKARA

Pir Ahmet'in Katlini

Protesto Ediyoruz!

Bingöl'den	196 imza
Ankara (Kurtuluş'tan bir gurup işçi)	26 "
Ağrı (Kız Öğretmen Ls)	196 "
SusuzKARŞI (Kâzım Karabekir Öğretmen Lisesi)	356 "
İzmir (Çiğli)	50 "
Ankara (Tuzluca'yır)	778 "
	1.602 "
Geçen sayıdan	31.632 "
Genel Toplam	33.234 "

HALKIN BİRLİĞİ :Haftalık Dergi, Sahibi:Hayrabet Honca, Sorumluyazışları müdürü:Güzel Aslaner, İdarehane:Klodfarer cad 25/12 Divanyolu-İst, Dizgi:İlpar Grafik Genel Dağıtım: Bir-Da Biçi yurdu sok 6/4 Çağaloğlu-İst, Baskı: Daily News Web Ofset, Yazışma adresi:PK 1297 Sirkeci-İst, Ankara Dağıtım:Fikri Neğiş, İzmir Dağıtım Datif, Üdemeler için: Posta Çeki No:10287/3 Ankara

1 MAYIS'TA TAKINILAN SİYASİ TAVIR SINIF NİTELİĞİNİN AYNASIDIR

1 Mayıs 1978 Türkiye'nin birçok yerinde kutlandı. Devrimcilerin provokasyonlara karşı uyanık davranması faşist tertiplerinin heveslerini kursaklarında bıraktı. Sonuçta, törenler hiç bir yerde olaya meydan verilmeden gerçekleştirildi. Faşist tertiplerin boşa çıkarılması, ülkemiz devrimine adına önemli bir başarıyı ortaya koymaktadır. Böylece faşistlerin uzun süredir ağızlarında çiğmedikleri "maocular çatışma çıkaracak" sakızı, çürütülüp çöpe atılmış oldu. Sosyal-faşistlerin aynı yöndeki demagojisi de boşa çıkartıldı.

1 Mayıs'ta çeşitli siyasi akım ve örgütlerin takındıkları tutum, sınıf niteliklerini gösteren bir ayna oldu. Bu öğretici tabloyu ana çizgileriyle ortaya koyalım.

Faşistler 1 Mayıs'ta bir korku havası yaratmak istediler. Faşist basın bu amaçla gerilimi iyice yükseltti. Faşistler 1 Mayıs'ta çeşitli tertipler hazırladılar, ancak tayin edici olanı devrimcilerin bilinçli ve sorumlu davranışı olmak üzere, çeşitli etkenlerin oluşturduğu şartlar, aşağılık planlarının gerçekleştirilmelerini engelledi.

Faşistler 1 Mayıs sonrasında, başarısızlıklarının verdiği öfkeyle yaygara koparmaya giriştiler. Komünizme duydukları nefreti kustular. Demokrasiye, özellikle de Kürt milletinin milli haklarını dile getiren taleplere azgınca saldırdılar. Bütün bunlar, faşizmin teşhirine kanlı hesaplarının açığa çıkmasına daha çok yardımcı oldu.

Sosyal-faşistler ise 1 Mayıs dolayısıyla, demokrasi düşmanı, ve Rus uşağı niteliklerini bir defa daha açığa vurdular. Faşistlerle ve gericilerle devrime karşı birleştiler. Devrimden duydukları korkunun ne derece büyük olduğu açıkça görüldü. Proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin DİSK mitingine katılması halinde kendilerinin katılmayacakları şantajında bulunmaları ve polis-valilik-jandar mayla devrimcilere karşı saldırı temelinde birleşmeleri bunun açık örneğidir. Böylece sosyal-faşistlerin devrimden duydukları korkunun faşistlerle olan gelişmelerinden çok daha güçlü olduğu bir kez daha belgelendi.

Sosyal-faşistlerin DİSK mitingindeki Rus uşağı tutumları da dikkat çekicidir sosyal-emperyalist Rusya'ya övgü yağdırmaları ve sosyal faşist T"K"P'ye övgürlük istemeleri onların demokrasi düşmanı ve sosyal-emperyalizmin uşağı niteliklerini ortaya koymuştur. Böylece onların demokrasi dedikleri şeyin sosyal-faşist partiye yasallık sağlamaktan, bağımsızlık dedikleri şeyin ise, Rusya'ya bağlanmaktan ibaret olduğu açık-seçik görülmüştür.

CHP'nin tutumu da, onun bütün görevliklerine ve demokrasi üzerine sahte gözyaşlarına rağmen, demokrasinin ve devrimin düşmanı olduğunu göstermiştir. CHP, içişleri bakanının ağzından 1 Mayıs'ı "bahar bayramı" olarak yutturmaya çabalamıştır. Öte yandan, çeşitli yerlerdeki miting ve gösterilerde Marksizm-Leninizmin ustalarının portrelerinin taşınmasını, Kürt milletine övgürlük talebinin dile getirilmesini ve diğer demokrasi isteklerinin, mücadele sloganlarının haykırılmasını suç sayan karşı-devrimci anlayışını ortaya koymuştur. Bakanların ve valilerin ağzından bu tür "suçların" cezasız kalamayacağını belirtmiştir. Bütün bunlar, CHP'nin fikir övgürlüğü üzerine gözlerinin ne derece samimiyetsiz olduğunu belgeler.

DİSK'in yeni yöneticilerinin ve CHP'nin içinde yer alan bir kısım parlamenterin reformculuklarının, onları, sosyal-faşistlerle uzlaşmaya götürdüğü ve 1 Mayıs'ta bunun boyunu eymeye kadar ilerlediği görülmüştür. DİSK yönetimi aynı zamanda devrimcilerden, duydukları korkunun sonucu olarak polisi ve jandarmayı devrimcilerle saldırtmayı planlayacak kadar ileri gitmiştir. Bu gerçekler reformcu sendika ağalarının, demokrasi üzerine sözlerinin sahteliğini, tasfiyeciliğe ve sekterliğe karşı görünmelerinin o günkü menfaatlerinin gerektirdiği bir aldatmacanın ötesinde anlam ve tutarlılık taşımadığını göstermiştir.

1 Mayıs TİKP Aydınlik oportünizminin aşağılık suratını ve karşı devrimci rolünü ortaya koymuştur. Halkta korku yaratarak, devrimcilerin çeşitli yerlerde düzenledikleri toplantı ve gösterilere katılımını engellemeye çalışan oportünistler, bu konuda faşistleri milimi milimine taklit etmişlerdir. Onların amaçları da halkımızın 1 Mayıs'ı devrimci bir tarzda kutlamasını engellemektir. Oportünistlerin bu konuda faşistler ve sosyal-faşistlerle aynı cephede yer almaları ibretle izlenmiştir. Proletarya partisi olduğunu sıkılmadan iddia eden oportünistler 1 Mayıs'ı kutlama konusunda hiç bir önemli girişimde bulunmamakla hakim sınıflarla mücadele yerine onlara uşaklığı seçtiklerini ve halk kitlelerinden kopuk bir aydın grubu olduklarını ortaya sermişlerdir. 1 Mayıs'tan sonra TİKP-Aydınlik oportünistlerinin çeşitli illerdeki devrimci kutlamaları verişi biçimleri de, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin sunuş biçimiyle aynıdır. Miting ve kutlamalara katılanların sayısını, düşük göstermek miting bileşimini çarpıtmak vb. bu alışılmış bayağılıkların oportünistlerce de uygulanan örnekleridir. Oportünistler devrim düşmanlığını o kadar ileri götürmüşlerdir ki, Emeğin Birliği revizyonistlerinin Antep'teki miting katılmama kararının reklâmından medet ummuşlardır. 1 Mayıs aynı zamanda Halkın Yolu şeflerinin devrim dö-

neklüklerini açıkladıkları bir gün oldu. Oportünist şefler faşist gazetelerde boy boy yer alan, "ben bir komünist idim" tefrikalarının uslubu içinde, geçmişte yaptıkları bazı devrimci şeylerden ne büyük bir "utanç duyduklarını" açıkladılar. Halkın Yolu'nun devrim dönemi şeflerinin hazin sonu ve bir süre önce kaleme aldıkları ve daha mürekkebi bile kurumayan yazılarındaki, lafta keskin ve örgüt içi demokrasi havarisi tutumlarının kofluğu öğrenmek isteyenler için müstesna bir derstir. Bu örnek, düalizmin, orta yolculuğun ısrar edildiği takdirde nerede konaklayacağını ortaya koymaktadır.

1 Mayıs'ta Devrimci Yol ve Kurtuluş gibi orta yolcuların tutumları da öğreticidir. Keskinliği elden bırakmayan Devrimci Yol, 1 Mayıs'ta DİSK'in reformcu yönetimine tam anlamıyla teslim olmuş ve bağlanmıştı. O kadar ki, Devrimci Yol verdiği söz nedeniyle bağımsız 1 Mayıs afişlemesi dahi yapmamıştır. D.Yol, DİSK yönetiminin, anti-demokratik kararını cesaretle protesto ettiğini gösteren bir tutum da takınmamıştır. DİSK mitinginde bütün sendika ağalarına, özellikle de sosyal-faşistlere çok değerli bir yardımda bulunmuş onların gerici tutumlarına destek olmuştur. Bu örnek de bize, küçük burjuva istikrarsızlığını göstermekte, keskinliğin nasıl kolayca teslimiyete dönüşebildiğini açıklamaktadır.

Kurtuluş için de benzer şeyler söylenebilir. Bu akım da DİSK yönetiminin gerici tutumuyla uzlaşmış, bu gerici tutumu etkili bir şekilde protesto etme cesaretini gösterememiştir. Bu da onun küçük-burjuva sınıf niteliğinden revizyonizm kuyrukçu siyasetinden kaynaklanmaktadır.

1 Mayıs'ta küçük-burjuva maceracı akımların sesi soluğu duyulmadı. Kitlelerin mücadeleye seferber edildiği bugünlerde, maceracılar, köşelerinden gelişmeleri seyretmekte yetindiler. Aynı zamanda sosyal-faşistlerin ve reformistlerin tavırları ile faşist tertipler karşısında sessiz kaldılar. Bu onların kitlelerin mücadele siyle ilgilenmeyen, revizyonizmle uzlaşmayı yansıtan küçük-burjuva ideoloji ve siyasetlerinin sonucu ve belirgin bir örneğidir.

Halkın Kurtuluşu'nun özellikle İstanbul'da takındığı tutum da bu akımın küçük-burjuva tutumunun ve en önemli zaafının çarpıcı bir örneğidir. Halkın Kurtuluşu DİSK yönetimine karşı uzlaşıcı bir tutum içine girmiştir. DİSK mitingine ilkelerden taviz vererek katılma isteği gerçekleşmediğinde, DİSK yönetiminin kararını protesto etmekle yetinmiş, bu kararın neyin sonucu olduğunu ve neyi kınadığını berraklıkla ortaya koymamıştır. Kendisini DİSK yönetimi ni kınamakla sınırlanmış, bu tutumun teşhirinde sosyal-faşistlerin rolünü ve sendika ağalarının gerçek niteliğini gözden gizleyici yöndeki revizyonizmle uzlaşıcı eğilimlerini yansıtan zayıflıklar gös termiştir. Bunun yanında H.Kurtuluşu proleter devrimcilerin düzenlediği toplantıya aynı gece DİSK yönetimini teşhir propagandasına çıkacakları gibi güllünc gerekçelerle katılmıştır. Aslında bu tutum, grup menfaatlerini halkın mücadelesinin menfaatlerinin üzerinde tutan küçük burjuva grupçu anlayıştan gelmektedir.

DİSK yönetiminin tutumuna karşı, çıkanlar içinde Sosyalist Devrim Partisi'nin ve Emil Galip Şandalcı gibi demokratların olumlu tavrı belirtilmelidir. SDP, DİSK yönetiminin gerici kararına karşı protestosunu DİSK mitingine katılmayarak eyleme dönüştürdü. Bu olumlu tutum, Devrimci Yol, Kurtuluş vb. orta yolcu akımların modern revizyonizmle lafta karşı çıkışlarından, çok daha etkili ve demokratik nitelikteydi.

Proleter devrimciler ise güçleri ve imkanları ölçüsünde 1 Mayıs'ı proleter devrimci bir tarzda kutladılar. Düzenledikleri gösteri ve toplantılarda, halk içinde demokrasi ilkesine uymaya özen gösterdiler. Kendilerinin dışında halk içinde yer alan akımların düzenledikleri toplantılara genellikle katıldılar. 1 Mayıs'ta proleteryanın bayrağını yüksekte tuttular.

Görüldüğü gibi 1 Mayıs çeşitli siyasi akımların gerçek niteliklerini gösterdikleri ve sınıf mücadelesi alanındaki gerçek yerlerini aldıkları bir oluşumun somutlaşmasına vesile oldu. Karşı-devrimciler, devrimle karşı devrim arasında yalpalayanlar, devrim safılarındaki revizyonizmle uzlaşıcı eğilimler ve grupçuluk kendisini açıkça ortaya koydu. Sınıf mücadelesinin pratiği herkesi hak ettiği yere oturttu, safıları belirginleştirdi.

1 Mayıs'tan alınacak dersleri özümleyen, 1 Mayıs'ta daha netleşen yukarıdaki tabloyu hatırd tutmak zorunludur. Sınıf mücadelesinin her önemli olayında veya her önemli dönemde, bu tablodaki kendisini gösteren sınıf tavırları ortaya çıkacak, herkes, mücadeledeki yerini buna göre alacaktır.

Proleter devrimciler 1 Mayıs'tan daha güçlü ve azimli olarak çıkmışlardır. Proleter devrimciler, ideolojik-siyasi inşaya sıkıca sarılarak bu kampanyanın daha iyi gösterdiği eksik, hata ve zaafalarını giderecekler, işçi sınıfı partisini kurma yolundaki adımlarını tamamlayacaklardır. Proleter devrimciler, bu güç fakat o ölçüde şerefli görevi başaracak güce ve kararlılığa sahiptirler. Hiç bir engel, onları bu yoldan döndüremeyecek ileriye doğru yürüyüşlerini önleyemeyecektir.

Gaziantep'li proleter devrimcilerin önderliğinde "1 Mayıs proletaryanın uluslararası, Birlik dayanışma, mücadele günü" Gaziantep'de ilk defa bir miting ve yürüyüşle kutlandı.

Geçen yıl İstanbul'daki kanlı bir mayıs katliamının psikolojik etkisine ek olarak bu yıl ülke çapında faşist diktatörlüğün estirdiği terör ve 1 Mayısla ilgili korku yaratma yönündeki propagandası yanında, sosyal faşistlerle, orta yolcu Emeginin Birliği'nin yoğun aleyh te propagandaları DİSK Genel İş Başkanı Abdullah Baştürk'ün radyo-televizyon ve belediye anonslarında halkı miting'e katılmaya çağırmasına rağmen miting 15 bini aşkın bir halk topluluğu katıldı. 5-7 bin kişide alanın çevresinden mitingi izledi.

MITING ÖNCESİ ÇALIŞMALAR.

Gaziantep'te proleter devrimciler miting öncesi yoğun bir propaganda kampanyası başlattılar. Bütün semtlerde Duvar yazıları yazıldı. 5 bin adet miting afişi yapıldı. 30 adet el ilanı 30 bin adet miting çağrı bildirisi dağıtıldı. Çeşitli semtlerde kız ve erkek yoldaşlar ev-ev dolaşarak miting propagandası yaptı. 40 bin TL civarında yardım toplandı. Kahvelerde, sözlü propaganda yapıldı. 29-30 Nisan günleri bir otomobile anons edilerek ajitasyon yapıldı.

1 Mayıs sabahı erken saatlerde H.B. siyasetini savunan

proleter devrimciler 4 ayı semt te 7 davul çalarak, 4 noktadan hareket ettiler ve miting'e geldiler. Miting alanına ilk Karşıyakalı proleter devrimciler girdiler. Onları Buğday pazarında toplanan proleter devrimci Gıda işçileriyle hamallar derneği üyeleri izledi.

Ardından Hoşgör ve Düztepe semtlerinden proleter devrimciler hastane önünde birleşerek en önde kızıl bayrak, ardında H.B. flaması ardında kız folklor ekibi eşliğinde 4 davul ve 6-7 bin kişilik devrimci kitleyle miting alanına geldiler.

H.K. mitingin başlama saatinden (Saat: 13.00) 1.5 saat gecikmeyle geldi. daha sonra HY ve D.Yol'una girdiler.

Saygı duruşundan sonra En ternasyonal marşı söylendi.

İlk konuşmacı olarak, bir proleter devrimci kız arkadaş 1 Mayıs'ın anlamı ve önemini belirten bir konuşma yaptı. Geçen yılki bir mayıs katliamını teşhir etti. Bu yıl reformist sendika ağalarının DİSK içindeki sosyal faşistlerin kuyruğuna takılarak proleter devrimcileri İstanbul mitingine almamasını protesto ederek konuşmasını şu sözlerle bitirdi.

"1 Mayıs 1978 Dünya proletaryası ve Türkiye halkına "Birlik, mücadele, zafer" yılı olması dileğiyle kutlu olsun.

Sonra sırasıyla HK, HY, ve D.Yol'dan birer arkadaş konuştu.

En son bir proleter devrimci daha konuştu. Zaman daraldığı için konuşmasını 10 dakikayla sınırladı.

Antep'te onbinler

1 Mayıs'ı coşkuyla kutladı

Miting bitmekten sonra önde H.B. taraftarları temel sloganları atarak yürüyüşe başladı. Yürüyüşün sona ereceği şehitlik anıtının önüne gelindikten sonra tekrar H.K. yarım saat bir gecikmeyle geldi. Hemen arkasında HY ve D.Yol geldiler. Ant içildikten sonra disiplin içinde dağıldı.

Miting'in olumlu yanları şöyle sıralanabilir.

Halk içinde demokrasi ilkesi uygulanarak devrim saflarında yer alan siyasi hareketlerin "Ajitasyon ve propagandada,

si önünde hiçbir gücün ve tehdit din sökmeyeceği bir kere daha ispatlandı.

İlk defa yapılan 1 Mayıs kutlamasının düzenli ve iyi hazırlanmış oluşu, olumlu etki yarattı. D.Yol'un diğer birçok yerdeki aksine dürüst ve samimi tavır takınması halk güçlerinin ilkeli ittifakına iyi bir örnek oldu.

Halkın Kurtuluşu'nun mitingine H.B'nin arkasından yürümüş olmamak için 1.5 saat gecikmeyle ayrı gelmesi gurupçuluğun ifadesiydi. H.K. aynı tutumu miting bitmede dağılmaya

serbestlik" temelinde eylem katılmalarını sağlaması olumluydu.

Ortayolcu Emeginin Birliği iyice teşhir oldu. Sosyal faşistlere iyice yaklaştıkları gözler önüne serildi.

Sosyal faşist demogoji çürütüldü. Proleter Devrimcilerin gücü dost-düşmana gösterildi. Sosyal faşistler Gaziantep'de, daha da tecrit edildi.

Faşist Demogoji yıkıldı halk güçlerinin yığın mücadelesinde

kalkmak ve diğer tavarlarında gösterdi. Mitingi yöneten H.B. den arkadaşın H.K.'nun telgrafını acele okuması da hatalı ve gurupçu bir tutumdur.

Gaziantep'teki 1 Mayıs mitingi, günün anlamına uygun bir biçimde geniş kitlelerin katılımıyla, mücadeleciler bir ruhla kutlandı. Bu eylem halkın gücünü ve devrimci azmini gösterdi. Gericilerin yüreğine korku saldı. Proleter devrimciler bütün engelleri aşarak oyunları bozarak görevlerini yerine getirdiler.

İSTANBUL:

Proleter devrimciler 1 Mayıs'ı bağımsız eylemleriyle kutladılar

Halkın Birliği taraftarlarınınca İstanbul'da düzenlenen "1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Gününü Kutlama Gecesi" Yeni Tepebaşı Gazinosu'nda yapıldı. Bu geceye 2.000 civarında devrimci katıldı. Geceye Halkın Birliği taraftarları dışında Halkın Yolu (3 Dünya reddedenler) Kava, Devrimci Proletarya ve İleri Maden-İş Sendikası, İran öğrenci konfederasyonuna (CISNU) bağlı İranlı devrimciler katıldı. Halkın Kurtuluşu geceye katılmadı.

Gece bir arkadaşın kısa konuşması ve topluca Enternasyonal'in söylenmesiyle açıldı. Bundan sonra Dünyada ve Türkiye'de 1 Mayıs'ın gelişimini anlatan ve koronun söylediği devrimci manşarlarla birleştirilen bir slayt gösterisi yer aldı. Bunu Ozan Hasan'ın devrimci türkülleri ve Kafkas Halk Oyunları Eki-

binin folklor gösterisi izledi.

Bu arada 1 Mayıs Mahallesinden Halkın Birliği taraftarları adına bir arkadaş konuştu. Arkadaş konuşmasında 1 Mayıs mahallesinin kendi gece-konuduna sahip çıkma mücadelesini ve bu mücadelenin gelişimini anlattı. Hakim sınıfların 1 Mayıs Mahallesi halkına uyguladığı zulmü ve giriştiği provokasyonları dile getirdi. hakim sınıfların provokasyonlarının ve baskısının sürdüğünü, diğer yandan ise hakim sınıflarca sahte vaatlerle halkı aldatarak bölmek ve pasifleştirmek amacıyla girişimlerde bulunduğunu belirtti. 1 Mayıs Mahallesi halkının mücadele azmini belirten arkadaş, konut sorununu ancak demokratik halk iktidarı altında çözüleceğini vurgulayarak konuşmasını bitirdi.

Daha sonra Halkın Birliği adına bir arkadaş konuştu. Ar-

kadaş konuşmasına 1 Mayıs'ın önem ve anlamını belirterek başladı. 1 Mayıs'ın hakim sınıfların yutturmak istedikleri gibi "bahar bayramı" olmadığını, "işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü" olduğunu anlattı. Bundan sonra dünyamızın durumuna değindi. Sosyalizmin başarıları dünya işçi sınıfının mücadelesi ezilen halkların ve milletlerin mücadeleleri üzerinde durdu. Bu mücadelelerin geliştiğini ve dünya gericiliğine ağır darbeler indirdiğini belirtti.

Konuşmacı arkadaş, 1 Mayıs ta emperyalist-revizyonist sis-

temdeki çatışmalara ve çöküşe işaret etti. Süper devletler arasındaki dünya hakimiyeti mücadelesinin 3. dünya savaşı tehlikesini arttırdığını, süper devletlerin hızla silahlanıp savaşa hazırlanırken, "yumuşama", "silahsızlanma" gibi aldatıcı demogojiye başvurduklarını belirtti. Süper devletlerin dünyanın her bölgesinde çatışmalar çıkardıklarını, halkları birbirine kırdırmaya ve uşaklarını halklara saldırtmaya yöneldiklerini açıkladı. Diğer emperyalistlerin de güçleri ölçüsünde yağma yaptıkları ve halklara

1 Mayıs demokrasi

TUNCELI

içinde coşkunca kutlandı

Uluslararası işçi sınıfının, birlik dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs tüm dünya ülkelerinde ve Türkiye'de olduğu gibi Derسيم'de de şanına yakışır bir şekilde kutlandı. Tunceli'de binlerce insan seli şimdiye kadar hiç görülmemiş bir şekilde coşup taştı. Dersim'in erkeği kadını yaşlısı genci Elazığ ve Karakoçan'dan gelen yüzlerce işçi proleter devrimcilerin önderliğinde düzenlenen gösteride saf tuttu. Onbinlerin kalbi ve yüreği 1 Mayıs günü Türkiye Halkının dünya halklarının ve ezilen ulusların kalbi ve yüreğiyle beraber çarptı. M-L'nin yenilmez bayrağı bir kez daha şan ve şe-

refle dalgalandı. Davullar çalındı, halaylar çekildi. O gün binlerce halkımız mutluydu, neşeliydi, sevincinden dolup taşıyordu. Acı ve ızdırabın altında ezilen halkımız, kendi öz bayramında, sömürücü zalimlere, karşı kinini biliyordu, mücadele azmini dile getiriyordu. Zafer türküleri söylendi, mücadele şiarlarıyla sanki yer yerinden oynuyordu. YAŞASIN 1 MAYIS İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE-KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM - NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE-YAŞASIN PARTİNİN YOLU-KÜRDARA AZADI.. sloganları güçlü bir şekilde haykırıldı. Yollar ve meydanlar, onbinlerin şiarlarıyla inledi. Hakim

sınıfların, faşistlerin, sosyal faşistlerin ve gericilerin yüreğine korku düştü.

Tunceli'de proleter devrimciler tarafından düzenlenen 1 Mayıs miting ve yürüyüşüne 12-13 bin civarında kitle katıldı. Oldukça yüksek sayıda kitlenin katıldığı bu eylem güçlü ve demokratik ve birleştirici bir eylem oldu.

Tunceli'den, Partinin Yolu ve Halkın Birliği taraftarları, proleter devrimciler 1 ay önceden 1 Mayıs kutlamalarına hazırlandılar. Bir mayıs kampanyasını aktif planlı ve düzenli bir tarzda faaliyetlerini yürüttüler. 1 Mayıs gününe kadar, şehrin bütün mahallelerinde tüm kaza ve köylerde yazılamalar yapıldı. Afiş yapıştırdılar. H. Birliği'nin ve tertip komitesinin basmış olduğu iki bildiriye en geniş alanlara en ücra köyle kadar dağıttılar. 1 Mayıstan önce halk gecesi düzenleyerek, 1 Mayıs'ın propagandasını yaptılar halka çağrıda bulundular. Şehrin her tarafında, kaza ve köylerde gruplar halinde, sürekli propagandalar yapıldı. Yine, şehir, kasabalarda ve köylerde, gruplar halinde, bağış toplandı bağışla beraber propaganda yapıldı. Böylelikle, Proleter devrimciler, her türlü, hazırlık ve çalışmalarını tamamlayarak, şanlı 1 Mayıs'a güçlü bir şekilde hazırlandılar.

leri, Bay-Sen-İş, sendikalarının bütün üyeleriyle diğer sendikalarından ise tek tek kişiler yürüyüş ve mitinge katıldılar. Tertip komitesinin disiplinini kabul ettiler.

1 Mayıs sabahı saat 10'a kadar Tunceli köprüsüne dört bir yandan insan seli akmaya başladı. Tertip komitesinin tespit etmiş olduğu sıraya göre her grup, kortej kolunda yerini aldı. Düzenli bir şekilde, davullu zurnalı ve Yaşasın 1 Mayıs haykırışlarıyla yürüyüş başladı... Yürüyüş, boyunca sürekli sloganlar atıldı. Yürüyüş kolu, miting alanına varınca, tertip komitesinin mikrofondan sürekli uyarıları ve görevli arkadaşların yardımıyla, diğer grupların da kolaylık göstermesiyle, her grup miting alanında belirlenen yerlerini aldılar. Enternasyonal marşı ile saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşundan sonra, H. Birliği ve P.Yolu'nun sahibi Hayrabet Honca'nın miting tertip komitesine göndermiş olduğu mesajı okundu, ve coşkuyla alkışlandı. Daha sonra konuşmalara geçildi. Tüm sendikalar adına bir arkadaş, 1 Mayısın önemi ve anlamını belirten bir konuşma yaptı. Bu konuşmadan sonra, H. Birliği ve P.Yolu adına bir yoldaş konuştu. Konuşmada, 1 Mayısın tarihi önemine ve geçmişi ne değindi ve dünyadaki, Türkiye'deki gelişmelere değindi. M-L

1 Mayıs mitinginde Halkın Kurtuluşu proleter devrimcilere demokrasi tanımadı

"İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü" 1 Mayıs İzmir'de yapılan miting ve yürüyüşle kutlandı. Halkın Kurtuluşu taraftarlarının düzenlediği miting ve yürüyüşe 7 bin civarında bir katılım oldu. Yürüyüş genellikle düzenli ve disiplinli geçti. Ancak miting alanında disiplin bozuldu. Bunda ses düzeninin bozuk olması oldukça etkili oldu.

Mitingde Halkın Birliği taraftarları devrimciler söz hakkı verilmedi. Sadece HK ve HY taraftarları konuştu. Halkın Birliği taraftarlarına söz verilmemesinin gerekçeleri olarak şunları ileri sürüldü.

a) İzmir'de Halkın Birliği'nin kitleler içinde etkisi azdır ve bundan dolayı siyasi bir hareket olarak tanınmaz.

b) Halkın Birliği sadece kendini proleter devrimci görüyor ve 1 Mayıs kutlamaları konusunda tekkeci bir tavır takınmıştır.

Bilindiği gibi oportünizmin, bir özelliği de ilkesizliktir.. İlkelere göre tavır almak oportünizme yabancısıdır. Oportünizm günlük olaylara, esen rüzgara göre tavır alır. Halkın Kurtuluşu taraftarları Halkın Birliği taraftarlarına söz hakkı vermemesi konusunda oportünizmin yukarıdaki özelliklerini göstermişlerdir. Söz vermeme nedenlerinden birincisi ilkesizliği en iyi yansıtanıdır. Ciddi bir siyasi hareket (hem de proleter devrimci) olma iddiasında bulunanlar, kafa sayısının azlığına çokluğuna bakarak tavır alıyorlarsa Stalin'in dediğinin aksine "önce nicelik sonra nitelik gelir" diyorlarsa oportünizmin batağındadırlar demektir. Üstelik Halkın Birliği Türkiye ölçüsünde bir güce sahiptir. İzmir'de de nicel birliğe söz konusudur. Hele 5 ay önce takındığı tavır bugün takındığı tavır ile taban tabana zıt ise... 4 Apalık 1977'de işsizliği, pahalılığı, faşist terörü protesto için yapılan miting HY taraftarlarının hemen hemen yukarıdaki gerçekleri öne sürerek direnmelerine rağmen HK ve HB taraftarları ortak düzenleyebildiler. Halkın Kurtuluşu taraftarları HY taraftarlarını yukarıdaki nedenlere tıpa tıpa benziyen nedenleri ileri sürdüğü için eleştiriyorlardı. Ancak son mitingdeki tavır ne kadar "ilkel" olduğunu gösteriyor. Siyaset olarak tanımaya gelince; yapılan seminerlerde Marksist-Leninist hareketin tezlerini ka-

rarlılıkla savunan HB taraftarlarının karşısında hırçınlaşmak tartışmaları söz yerindeyse çığrından çıkarmak, kaba kuvvet kullanmakla tehdit etmek siyasi bir iflasın sonucudur. Siyasi olarak acz içine düşenler ciddi bir siyasi hareket olarak ortaya çıkamazlar.

İkinci neden de ideolojik siyasi iflasın verdiği korkunun olduğu doğrudur. Bundan dolayı da 1 Mayıs kutlamalarını düzenlemek görevi de onun omuzlarındadır. Bu tekkeci değil, ilkeli bir tavır takınmaktadır. Ancak Halkın Birliği 1 Mayıs'ı kutlamak için olsa bile düzenlediği toplantı ve mitinglerde halk saflarında yer alan siyasi gruplara, (bulunulan yerdeki sayının azlığına çokluğuna bakmadan) söz hakkı verir. Halkın Birliği taraftarlarının ALİAĞA'da 29 Nisan gecesi düzenledikleri 1 Mayıs konulu gecede HY, HK ve Kava taraftarlarına söz hakkı verilmesi bunun en iyi örneğidir. Ancak Halkın Kurtuluşu'nun tavır ilkesizdir. Çünkü Halkın Birliği O'nu proleter devrimci gördüğü halde O Halkın Birliğini genel anlamda Proleter Devrimci görmektedir. Buna rağmen söz hakkı vermemektedir, ilkesizlik budur.

Aliğa'da 1 Mayıs kutlandı

Aliğa İzmir'in Menemen ilçesine bağlı bir bucaktır. Aliğa'da HB taraftarları 1 Mayısla ilgili düzenlenen geceye 300 civarında bir katılım oldu. Bu böyle bir gecenin ilk defa yapılması gözönüne alındığında, küçümsenemeyecek bir katılımdır. Geceye katılanların hemen tümü işçiydi. Bu geceye daha militan bir hava verdi. Gecede aynı zamanda 2 seneye evvel 1 Mayıs 1976 da katledilen Mehmet Kocadağ yol daş alındı.

Halkın Birliği taraftarları bir devrimci 1 Mayıs'ın doğuş ve anlamını belirten bir konuşma yaptı. Arkadaş konuşmasında proletarya partisini kurma mücadelesi üzerinde durdu. Daha sonra, Türkçe ve Kürtçe marşlar, türküler okundu. Gecede genellikle Yaşasın 1 Mayıs, Kahrolsun Faşizm, Sosyal-Faşizm, Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız-Demokratik Türkiye, Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Devleti Sloganları atıldı. İşçiler geceyi hazırlamada, bağış kampanyasında, günlerine kararlılıkla sahip çıktılar.

Yine proleter devrimciler, Tunceli'deki halk saflarında olan bütün gruplara temel ilkelere taviz vermeksizin, karşı-devrimci hiçbir söze müsaade etmeksizin, demokrasi tanıdılar. Başta HK taraftarlarına ve HY'nin (Üç dünya teorisini reddeden) taraftarlarına olmak üzere bütün gruplara tanıdıkları bu demokrasiyle halktan olan herkesin mitinge katılmasını sağladılar. Sosyal faşistlerin ve reformistlerin tersine halktan olan herkese katılma imkanı tanıdılar. Proleter Devrimciler demokrasiye dayanarak sağlamaya çalıştıkları eylem birliğini gerçekleştirmede başarıya ulaştılar. İlk başta bütün hareketlerin proleter devrimcilerin önerisini reddetmesine rağmen ilkel ve demokratik tutumuyla proleter devrimciler başarıya ulaştılar.

Proleter Devrimcilerden başka HK, HY, Kava, HG, Kurtuluş taraftarları, Kürt Milliyetçi-

hareketin bu 1 Mayısta en önde gelen görevi partiyi kurma yüce görevine dört elle sarıldığını ve bu şanlı görevi yerine getireceğine işaret etti. Sonunda tüm M-L'nistleri ve devrimcileri M-L'nist hareketin doğru siyaseti etrafında birleşmeye çağırdı. Birlik mücadele, zafer şiarıyla proleter devrimcilerin yılmadan doğru yolundan yürüyeceğini belirterek, konuşmasını bitirdi. Bu arada Tunceli Cezaevinden, Rize Cezaevine gönderilen Ahmet Demirdöven'in miting tertip komitesine göndermiş olduğu mesajı okundu. Ve bütün kitlenin ilgisiyle karşılandı. Daha sonra H.Kurtuluşu'ndan bir arkadaş konuştu. H.Yolu'ndan bir arkadaşın konuşmasından sonra da Kava'dan bir arkadaş konuştu. Ondan sonra sırasıyla, diğer Kürt Milliyetçileri, H.Gücü ve Kurtuluşçulardan, birer kişi konuşma yaptı. Konuş-

İŞÇİLERİN 7 AY SÜREN GREVİ BAŞARIYLA SONUÇLANDI

İleri Seramik İş bundan yedi ay önce, geçen yıl Eylül ayında Ağaoglu Tuğla ve Kiremit fabrikasında işverenle toplu sözleşmesi görüşmelerinde anlaşamayınca grev kararı aldı. Grev kararı bütün işçilerin onayıyla alınmış haklı bir karardır.

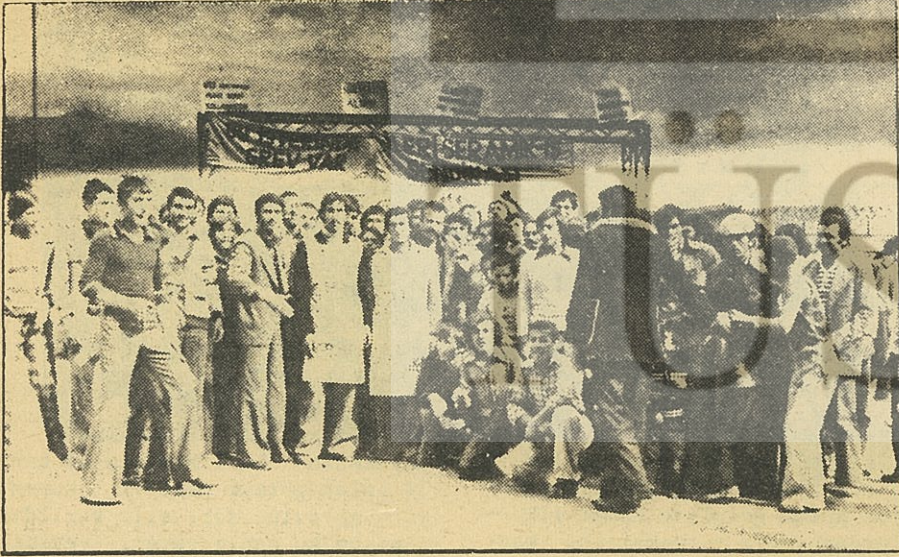
Sendikaları önderliğinde işçiler grev uygulamasına geçtikten sonra, Erzincan'daki bütün gerici ve sömürücü çevreler grevi boğmak ve yoketmek için hep beraber patronun safinda yer aldılar. Çünkü bu grev Erzincan'da yapılan ilk grevdi. Başarıya ulaşırsa diğer bütün işyerlerinde işçileri uyandırır, gerici sendikaları patron uşağı sendikacıları yarkardı. Bu nedenle grevin başarıya ulaşmaması için gericiler birleşerek grevi boğmaya, işçileri yenmeye çalıştılar.

İleri Seramik İş Sendikası ve işçiler bu baskılar karşısında boyun eğmediler. Grevden dönmediler, kararlılıkla mücadelelerine devam ettiler. Bu haklı ve kararlı mücadele Erzincanlı geniş işçilerin ve köylü emekçilerin sevgi ve desteğini kazandı. Sendikandan açtığı grev fonuna işçi ve emekçiler tarafından coşkuyla karşılanarak, geniş kesimden maddi yardım toplandı. Ayrıca bu grev Erzincan'daki sendikasız binlerce işçiyi etkiledi. Değişik işkollarındaki işçiler İleri Seramik İş'e başvurarak sendikalaşmak istediklerini dile getirdiler. Böylece geniş işçi ve emekçi yığınların ilgisini çe-

yaşadışı ve haksız oyunlarına karşı işçiler ve sendikaları İleri Seramik İş sürekli mücadele etti. Emniyet görevlilerinin polis de yardımıyla patron zaman zaman dışardan getirdiği işçileri çalıştırabilirdi de, yetkili makamlar ve mahkemeler aracılığıyla sendikaya baskı yapıp grevi kanunsuz göstermeye çalıştıysa da başarıya ulaşamadı. İşçiler ve sendika kararlı mücadelesi ve güçlü birliği sayesinde patronun bu çabalarını bozdu. Fabrikada üretimi durdurmayı ve grevin kanunî olduğu nun kabul ettirmeyi başardı. Bu başarı işçilerin azmini ve birliğini daha da sağladığına delil oldu.

İşçiler karşısında yaptığı oyunlarla başarıya ulaşamayan patron umutsuzca yeni bir çabaya girişti. Faşist ve işçi düşmanı MİSK'e bağlı Türk Çimser Sen Sendikasını getirerek, dışardan getirdiği işçileri bu sendikaya kaydettirerek grevi kırmaya çalıştı. İleri Seramik İş bunun üzerine bu faşist sendikayı ve amaçlarını işçilere iyice teşhir etti. Bunun üzerine patron uşağı faşist sendika çareyi işyerinden kaçmakta buldu.

Yaptığı bu oyun da tutmayınca, sendikadan ve işçilerin birliğinin daha da güçlendiğini gören patron dize geldi. İşçilerin ve sendikadan kararlı mücadelesi ve sağlam birliği patronu dize getirdi ve Patron tekrar toplu iş sözleşmesine

ken ve desteğini kazanan grev patron ve gericilerin bütün oyunlarına ve sahte solcu oportünistlerin grev kırıcı çabalarına rağmen dimdik ayakta durdu.

Kiremit fabrikaları kışın iklim şartlarından dolayı birkaç ay çalışamaz ve üretime ara verirler. Bu nedenle kış mevsimi geldiğinde üretim durduğu için grev çadırı işyerinde bir süre kaldırılmış, fakat 24 Nisan 1978'de işmevsiminin başlamasıyla tekrar işyerine kurularak grev daha büyük bir coşku ile devam edildi. Patron, grevi kırmak için geçen sene yaptığı gibi bu sene de tekrar dışardan işçi getirerek işyerinde çalıştırmaya çalıştı. Patronun bu

oturmak zorunda kaldı. 10-15 gün süren görüşmelerde sendikadan kararlılığı karşısında, istekleri kabul etmezse grevden daha da büyük zarara gireceğini anlayınca, sendikadan isteklerini kabul ederek toplu iş sözleşmesini imzalamak zorunda kaldı.

Böylece yedi ay süren grev, sendikadan ve işçilerin kararlılığı sonucu zafere ulaşmıştı. Erzincan'da ilk olan bu grevin başarısı, binlerce bilinçsiz işçiyi uyandıracak için daha da önem taşıyor, sonraki işçi mücadelelerinin başarılı bir başlangıcı oluyordu..

Faşist tertipleri açığa çıkartalım

Malatya olayları Kontr-Gerilla ve MHP'nin düzenlediği, AP ve MSP gibi diğer faşist ve gerici partilerin de desteklediği tertiplerdi. Belirli kürt aşiretleri üzerinde feodal etkisi olan ve bu aşiretler kitlesinin desteklediği kendisi de bir faşist ele başı olan Hamido'ya yapılan bombalı suikast iyi düşünüldükten sonra planlanmış provokasyonlar zincirinin bir halkasıdır. Hamido'ya gönderilen paket bombanın Ankara'da Nükleer Enerji Merkezi'nde, geçmişte birçok devrimci katleden MHP'liler tarafından yapıldığı ortaya çıkmıştır. Yine Pazarcıkta alevi kürtler üzerinde feodal etkisi olan bir CHP'liye gönderilen bomba da aynı yerde yapılmıştı. MHP'liler şüphesiz ki Kontr-Gerilla ile birlikte çalışıyorlardı. Yine Kahramanmaraşta ilericipolisler tarafından ortaya çıkarılan MHP'ye bağlı faşist örgütün devrimci kuruluşları yanında kendi kuruluşlarına da sabotaj yapmayı öngören planları ele geçirildi. Son olarak Elazığ'da "suya zehir katılmış" yaygaralarıyla da sunni halk faşistler tarafından harekete geçirilmeye çalışıldı.

Bütün bunlar, faşistlerin gerek alevî-sünnî çatışması körükleyerek, gerek kitle üzerinde etkisi olan faşistlere suikast yaparak ve gerekse başka provokasyonlarla bilinçsiz kitleleri kendi saldırganlığına alet etmeye ve faşist terör için harekete geçirmeye çalıştıklarını gösteriyor. Malatya olayları faşistlerin bu konuda attıkları önemli bir adımdır. Faşistler Hamido'nun feodal etkinliğindeki kitleyi saldırmaya geçirmelerine rağmen bu onlar açısından kısmi bir başarıydı. Hamido'ya gönderilen bombanın kendi adamları tarafından yapıldığı açığa çıkınca bu nevi provokasyonları yarım kaldı. Bu başarısızlıktan sonra faşistler, yeni tertipler düzenleme yolunu tutacaklardır. Tertipler için yeni araçlara başvurmaya çalışacaklardır. Kullanacakları araçları tek amaca yöneliktir. Bilinçsiz kitleleri faşist saldı-

rılarına alet etmek! Bunu yapabilmek için yine alevî-sünnî çatışması çıkarmaya, "suya zehir katılmış" gibi yaygaralar "camiye bomba atılmış" gibi yaygaralar yapacaklar veya başka de magoji ve çatışmalara başvuracaklardır. Aşiret çatışmaları çıkar maya v.s. çalışacaklardır. Bu durum karşısında devrimciler, ilericiler ve bütün halkımız uyanık olmalıdır. Bütün yollarla faşistlerin bilinçsiz kitleyi saldırıya geçirme planlarını bozguna uğratmalıdır. Tertipleri önceden görmeli, oyuna gelmeden bilinçsiz kitleyi faşist saldırıya alet olmaktan alıkoyan teşhir propaganda ve çalışması yapmalıdırlar.

Malatya olaylarının öğrettiği önemli bir ders de budur. Mesela faşistler sözkonusu suikasttan bir iki gün önce iki bildiri dağıttılar. Bildirilerinde altında devrimciler yazıyordu. Biri alevî halka hitap eder görünerek, gericilere karşı mücadeleye hazırlanmayı istiyordu. Bu bildiri sunni halka dağıtılarak alevî halka karşı bir gerginlik yaratıldı. Diğer ise yine devrimciler adına yazılmış ve ahlaksızlık ve namussuzluğu devrimcilik olarak tanıtarak halkı kırkır-tan bil bildiriydi. Bütün bunlar bir tertibin hazırlanmış olduğunu deliliydi. Devrimciler uyanık davranıp zamanında bunu teşhir edebilselerdi ya faşistler sözkonusu tertipten vazgeçmek zorunda kalacak veya bu kadar kitleyi saldırıya geçiremeyeceklerdi.

Faşistler bundan sonra da çetnli tertiplerle bilinçsiz kitleyi saldırıya geçirmeyi planlayacaklardır. Buna karşı uyanık olmalı ve her tertibi açığa çıkararak başarısızlığa uğratmalıyız.

Diğer yandan faşizme karşı en geniş halk kitlesini harekete geçiren eylemler koyarak faşizmi daha da zayıflatmalıyız.

Bu iki mücadele birlikte faşizme önemli darbeler indirecek ve faşizme, sosyal-faşizme karşı demokrasi mücadelesini güçlendirecektir.

GREVİ PATRON UŞAĞI OPORTÜNİSTLERDE KIRMAK İSTEDİ:

Sendika işçileri ilk üye yapmağa çalıştığı zaman, TİKP-Aydınlık oportünistleri taraftarları, işçilerin sendikaya üye olmaması için propoganda yaptılar. Diğer yandan kimin üye yazıldığını yayarak Patrona ispiyonculuk yaptılar ve patronun bazı işçileri fabrikadan atmasına hizmet ettiler. Sendika hakkında "para yiyor", "patron sendikasıdır" gibi iğrenç yalanlar yaydılar. Bu çabaları oportünizmin sınıf işbirliği siyasetinin ürünüydü ve işçiler arasında tutmadı. Grev başladıktan sonra da grevden yanaymış pozlarına bürünerek sendika aleyhinde dedikodu yayarak işçilerin ve sendikadan birliğini ve mücadelesini zayıflatmaya ve grevi kırmaya çalıştılar. Bu konularda gazeteleri Aydınlık bol bol gerici yazılar yazdılar.

Grev sırasında oportünistler bir senseriye sendikaya ve işçilere karşı kullandılar. Halkın greve yardımını engellemek için yalan propoganda yaptılar. Grevin başarıya ulaşması grev kırıcı oportünistlere en iyi cevaptır.

İleri Seramik İş yöneticileri dergimize yaptıkları açık-

lamada şunları söylüyorlar:

"Erzincanda ilk olan grevimiz, sendikamızın ve işçilerimizin sağladığı birliği ve kararlı mücadelesi sonucu, Erzincandaki işçilerin ve köylü emekçilerinin sevgi ve desteğiyle başarıya ulaşmıştır.

Patronun yaptığı tüm oyunlar boşa çıktı. Faşist MİSK'e bağlı sendika işyerini terketmek zorunda kaldı.

Grevimizi başındanberi kırmaya çalışın Aydınlık oportünistlerinin yüzü ve yalanları iyice açığa çıktı.

Grevimiz toplu iş sözleşmelerinin işçiler tarafından yakından izlenmesini sağlamıştır.

Grevimiz, biz işçilere verilmeyen ve ellerimizden alınmak istenen haklarımızın alınmasında iyi bir silah, bizi kurtuluşumuza götüren bir mücadele yolu, bizi eğiten, sınıf bilincini kavratan okulumuz olmuştur!"

İleri-Seramik-İş Sendikası 1976 yılının sonlarında Erzincan'da kuruldu. 1977 yılındaki kaçyüz işçiyi örgütleyen sendika iki Tuğla ve Kiremit fabrikasında yetki aldı. Birinde toplu iş sözleşmesinde anlaşma sağlanmayınca geçen yıl greve geçti ve başarıya ulaştı. Şu anda 400'e yakın üyesi bulunmakta-

OGARKOV'UN ZİYARETİ: RUSYA'NIN YENİ BİR GİRİŞİMİ

Sosyal-emperyalist elebaşılardan Ogarkov 24 Nisan'da yurdumuza geldi. Bir hafta -lık ziyareti süresinde Cumhurbaşkanı, Başbakan, Savunma Bakanı ile görüştü. Askeri birlikleri ziyaret ederek incelemeler yaptı.

Kuruşçev'in karşı-devrimci darbesinden sonra yurdumuza bir Rus mareşalinin ilk defa gelmesi, üstelik bu ziyaretin silah ambargosunun güncelleştigi bir zamanda yapılması dikkatleri üstüne çekti. Bütün dünyada ilgiyle izlenen Ogarkov'un ziyareti sosyal-emperyalistlerin ül kemiz üzerinde sürdürdüğü hegemonya mücadelesinin bir parçasıdır. Son birkaç yıldır iktisadi siyasi ve kültürel yakınlaşma ile bu alanda önemli mesafeler kateden sosyal-emperyalistler, askeri alanda da işbirliği yaparak attıkları adımları pekiştirerek heveslendiler. Üç yıldır devam eden silah ambargosu hakim sınıflarla Amerikan-emperyalistleri arasındaki ilişkileri olumsuz yönde etkiledi. Bu durum sosyal-emperyalistlerin istahını daha da kabarttı. Her fırsattan yararlanarak ülkemizdeki nüfuzunu arttırmaya çalışsan, bu konuda usta siyaset izleyen sosyal-emperyalist elebaşılardan fırsatı ganimet bilip askeri alanda da ülkemize sızmak için soluğu Ankara'da aldılar.

Sosyal emperyalistlerin askeri alandaki işbirliği istekleri iki sene önce Orgeneral Kenan Evren'in başkanlığında Moskova'ya giden askeri heyete silah sergilerini gezdirerek, istedikleri zaman ucuz silah vereceklerini bildirdiklerinde su yüzüne çıkmıştı. Ogarkov'un bu ziyareti kendileri açısından daha uygun gördükleri bir dönem de aynı isteği bir kere daha tekrarlamak, gerçekleşebilmesi için nabız yoklamak amacıyla taşıyordu. Askeri alanda yapılacak işbirliği sosyal-emperyalistler için tayin edici öneme sahiptir. İktisadi alanda gelişen işbirliği, siyasi ve kültürel alandaki ilişkilerdeki nisbi ilerleme silah satışıyla perçinlendiğinde onlar için ülkemizdeki Amerikan hegemonyasını altetmek isten bile değildi.

Amerikan emperyalistleri -nin üç yıldır uyguladığı silah ambargosu son yıllarda yetersiz hale gelen iktisadi desteği hakim sınıfları güç duruma düşürdü. Hakim sınıflar bir yandan durumlarını bir ölçüde ferahlatmaya zorlandılar. Zaten

pusuda bekleyen sosyal-emperyalistlerden iktisadi yardım alma ya yönediler. Giderekte bunu geliştirdiler. Siyasi alanda da özellikle emperyalistlerle ilişkileri çerçevesinde nisbeten daha bağımsız hareket ederek "çok yönlü dış politika"ya yönediler. Böylece emperyalist ülkeler ve yarı-sömürgelerle özellikle de iki süper devletle olan siyasi ilişkilerinde daha esnek davranma imkanı sağladılar. "Çok yönlü dış politika" demagogileri yaparak kitleleri uyutmaya çalışıyorlar. Kültürel alandaki durum da farklı değil.

Faşistler ve CHP, bu ziyareti silah ambargosunu kaldırması için Amerikan emperyalizmine karşı tehdit unsuru olarak kullandılar. Ambargo kalkmadığından sosyal-emperyalistlerle askeri işbirliği yapacaklarını ilan ederek Amerikan-emperyalistlerine şantaj yaptılar. Ve şartları (ambargonun kalkması) yerine getirilmediğinde sosyal emperyalistlere yönelebileceklerini her fırsatta tekrarladılar. Sonuçta sosyal-emperyalistlerin için umut ışığı daha kuvvetli belirdi. Bu da onlar için yeterliydi. Zaten fazlasını da beklemiyordu. Hakim sınıflar ise istediklerinde başurabilecekleri bir silah kaynağının patronunun teklifleri üzerinde daha açık konuşmanın ve onun verdiği teminatın rahatlığı içindeler.

Sosyal-emperyalist Ogarkov'un yurdumuza gelmesi sosyal emperyalistlerin ülkemiz üzerinde hegemonya kurma konusundaki azgın istahını fırsatçılığını, hakim sınıfların onlarla geliştirmeye çalıştıkları işbirliği siyasetini bir kere daha sergilemesi bakımından önemlidir. Bu ziyaret ülkemiz üzerindeki sosyal emperyalist tehlikesini görme yenlerin veya küçümseyenlerin hatalı siyasetlerini bir kere daha açığa çıkardı. Sosyal-emperyalistlerin ve onların uşakları sosyal-faşistlerin ülkemiz üzerinde yoğunlaşan girişimleri ne karşı uyanıklığımızı arttırmalı, onları teşhir ve tecrit mücadelemizi gevşetmeden sürdürmeliyiz. Sosyal-emperyalizmin tehlikesini küçümseme eğilimleriyle mücadele etmeliyiz.

Sosyal-emperyalistlerin ve uşaklarının hevesleri kursaklarında kalacaktır. Halkımız emperyalist, sosyal-emperyalist tahakkümünü, faşizmin, sosyal faşizmin ve tüm gericiğin kökünü kazıyarak demokratik halk iktidarını gerçekleştirecektir.

HÜKÜMET YENİ BASKI TEDBİRLERİ GETİRİYOR

Ecevit Hükümetinin "anarşiyle mücadele" gerekçesiyle bir dizi tedbir alacağı açıklanmıştı. Açıklanan tedbirler içinde, "siyasal suçlara" bakan ihtisas mahkemeleri, valilerin yetkilerinin arttırılması, polis kadrosunun genişletilmesi, eğitim ve teknik yönden güçlendirilmesi ile "adli zabıta"nın kurulması yer alıyor.

Bütün bu tedbirler, halkımızın gelişen mücadelesini boğmak, kitle eylemlerini bastırarak ve devrimcilere daha çok baskı, zulüm uygulamak amacıyla alınmaktadır.

İhtisas mahkemeleri, devrimcilere ait davaları kısa sürede sonuçlandıracaktır. Bu mahkemeler genellikle, işkence altında alınan ve polis tarafından işkenceyle oluşturulan ifade-

leriesas olacaktır. Mahkemeler kısa sürede yüksek cezalar keserek devrimcilere ve halka göz dağı vermek, devrimcileri zindanlara doldurmak amaçladıkları.. İhtisas mahkemeleri, oluşturulduğunda 'kadrolarının Adalet Bakanlığınca düzenlenip, Yüksek Hakimler Kurulunca atanacağı belirtilmektedir. Bu durum, ihtisas mahkemelerinin Devlet Güvenlik Mahkemeleri gibi hükümetlerin siyasi tercihleri doğrultusunda oluşturulacağını ortaya koymaktadır.

Valilerin yetkilerinin genişletilmesi de benzer amaçlarla gerçekleştirilmesi planlanan bir tedbirdir. Böylece Valiler aracılığıyla demokratik hakların kısıtlanması, yer yer adli konulmayan sıkıyönetim uygulaması mümkün olacaktır.

Ecevit'in Bulgaristan ziyareti sosyal-emperyalizme açılma adımıdır

Ecevit geçtiğimiz hafta için de Bulgaristan'ı ziyaret ederek Todor Jivkov ve diğer Bulgar yetkilileriyle görüştü. Görüşmelerde, iktisadi işbirliği yönünde önemli gelişmeler kaydedildi. Karayolu taşımacılığı, gümrük, göç gibi sorunların yanında esas olarak ticari ilişkilerin geliştirilmesi, Türkiye'deki bazı sanayi projelere Bulgaristan'ın katılımı elektrik enerjisi ve elektrik borçlarının tehiri görüşmeler sonunda imzalanan anlaşmanın konusunu oluşturdu. Diğer siyasi sorunlarda, ve askeri sorunlarda önemli bir gelişme olmadı.

Ecevit'in Bulgaristan ziyareti, hükümetin "çok yönlü dış politikasının" örneği ve sosyal-emperyalizme yaklaşmanın ifadesidir. Bu politika hakim sınıfların, hakimiyet mücadelesinde yarışan Amerika'nın ambargo borç verme konularındaki tutumuna karşı rakibi sosyal-emperyalistlerle ilişkileri geliştirerek Amerikan emperyalizmini, tutumundan vaz geçirmeye zorlamak ve uluslararası alanda içine düştükleri yalnızlıktan kurtulmak çabalarını yansıtmaktadır.

Bulgarlarla üzerinde imzalanan anlaşmada yer alan noktalar Türkiye halkının aleyhine yeni sömürü bağlantılarına girişildiğini göstermektedir. Elektrik enerjisi alanında Türkiye'nin aldığı enerjinin arttırılması ve Tunca üzerinde ortak santral inşasında anlaşma yapılmıştır. Bulgar revizyonistlerinin elektrik enerjisi gibi kilit önemde bir alanı kontrol etme arzusunu ifa etmektedir. Başta karayolu taşımacılığı gelmek üzere ulaşım ve dış ticaret alanlarında, işbirliği geliştirilmiştir. Ti-

cari faaliyetin geliştirilmesi, sanayi projeleri ve "teknik işbirliği" yapılması konusunda da yeni sömürü olanakları açılmakta ve ülkemizde dolaylı yoldan sosyal-emperyalizmin hakimiyet kurmasına ortam hazırlanmaktadır.

Bulgaristan'la ilişkilerin geliştirilmesi hakim sınıfların bütün kesimlerince olumlu karşılanmıştır. Faşistler ve CHP belli sınırlarda tutulmak kaydıyla genel olarak revizyonist kamp, özel olarak Bulgaristan'la ilişkilerin geliştirilmesinden yanadırlar. Sosyal-faşistler ise Bulgaristan'la ilişkileri geliştirmenin efendileri Rusya'yla, yakınlaşmayı sağlayacağı hesabıyla gelişmeleri alkışlıyor ve daha ileriye götürülmesi için teşvikte bulunuyorlar.

Aydınlık oportünistleri ise savundukları "3 dünya teorisi"nin aksine, "2. dünya ülkesi" Bulgaristan'la yakınlaşmaya karşı çıkıyorlar. Oysa, teorilerine göre "2. dünyanın 3. dünya ile ilişkilerini geliştirmeye yönelmesi" alkışlanmalıdır. Aydınlık oportünistlerinin bu önemli siyasi hatayı tekrarlamalarını sınıf işbirliği çizgilerinin gereğidir. Aslında Aydınlık Bulgaristan'ın arkasındaki Rus tehlikesi olmasa, sömürü ve baskısına karşı değildir.

Proleter devrimciler Bulgaristan'ın Türkiye üzerindeki baskı ve sömürüne, Bulgaristan aracılığıyla sosyal-emperyalistlerin etkilerini arttırmalarına kesinlikle karşıdırlar. Bulgar revizyonistlerinin sömürü halkımızın geliştirdiği bağimsızlık ve demokrasi kavgasının zaferiyle sağlanacaktır. Bu sonuca ulaşmayı hiç bir gerici güç engelleyemeyecektir.

lenmesini sağlayıcı yöndedir.

Dikkati çekici olan bu tedbirlerin bazı demokrat çevreler de sessizce onaylanması, hatta savunulmasıdır. Bu anti-demokratik girişimleri onaylamak, demokrasi mücadelesine bu noktada karşı çıkmakla eş anlamlıdır. Bu çevreler CHP ve Ecevit'in gerici tutumunu desteklemekten vazgeçmeli ve bu tedbirlere karşı mücadele ederek demokrasi, cephesinde yer almalıdırlar. Faşistlerin tezgahladıkları benzer tedbirlere karşı mücadelede ki tavırlarını takınmalıdırlar.

Hakim sınıfların bu tedbirleri almaları, devrimci mücadeleden duydukları korkuyu dile getirmektedir. Ama, diğer gerici girişimleri gibi bu tedbirler de onları yakılıştan kurtaramayacaktır. Halkımızın ünlü deyiminde belirttiği gibi "korkunun ecele faydası yoktur."

TÜRKİYE PROLETARYASININ

ÖNDERİ

İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI

ANIYORUZ

PROLETARYA PAF GEÇMİŞİN M-L

materyalizmin bakış açısıyla M-L teorii k-lavuz edindi. Doğruluğu zengin deneylerle ispätlamış olan M-L ilkelerin tavizsiz savurucusu oldu. Sınıflar ve sınıf mücadeleleri, devlet, devrim, proletarya diktatörlüğü vb. konularda ilkelerden şaşmadı. İşçi sınıfının düşüncesini ülkemizin pratiğiyle birleştirmede de ileri adımlar attı.

Ülkemizin yarı-sömürge yapısını, bu yapının emperyalizm ile bağına doğru değerlendirerek içinde bulunduğumuz devrim aşamasının Milli Demokratik Halk Devrimi olduğu sonucuna ulaştı. Özünün ise toprak devrimi olduğu tespitini yaparak kırlardan şehirlere doğru gelişecek halk savaşıyla ikdidarın parça parça ele geçirilerek, devrimin başa rıya ulaşacağını savundu. Ülkemiz şartlarında mücadele yöntemlerini geliştirmeye yöneldi.

Dünyada ve ülkemizde modern revizyonist ihanetin yeterince teşhir edilmediği, bu yüzden de M-L maskesinin arkasına daha rahat sığınabildiği bir dönemde modern revizyonizme karşı mücadelenin önemini vurguladı. Ayrıca sınıfların tahlilini doğru değerlendirdi. Milli Mesele Tarihin değerlendirmesi, Birleşik Cephe gibi temel meselelerde esas yanıyla görüşlere sahipti. Devrimi gerçekleştirmede parti, ordu ve cephenin belirleyici silahlar olduğunu kavradı.

İbrahim yoldaş,

Çağımızı değerlendirirken, uluslararası komünist hareketin bu konudaki hatalı tespitini olduğu gibi kabul etti. Bunda dogmatizmin etkisi olduğu açık. Düşmanı taktik plan da da küçümseyen çağın tek yanlı değerlen-

İbrahim Yoldaş, 12 Martın işkenceci-leri tarafından katledilerek 5 yıl oldu. Yaralı olarak yakalandığı andan başlayarak aylarca her türlü yöntemlerle süren işkenceye ve işkenceci katillere karşı yürüttüğü başeğmez mücadele proleter kararlılık ile bilincin birleşmesinin timsali olan bu soylu direniş ruhu, onun halkımıza bıraktığı yiğitlik mirasıdır. Her geçen gün daha geniş kitleler arasında hayat bulan canlılığı nı koruyan bu gelenek sınıf mücadelesinin ateşi içinde yoğrulmuş kitlelerin mücadelesinde yaşatılmaktadır. Halkımız o'nun yüce direniş ruhunu örnek almakta, yükselme tuttuğu proleter kararlılığın bayrağını daha da yüceltme mücadelesini kararlılıkla sürdürmektedir. İbrahim yoldaşın halkımıza bıraktığı sadece direnme ruhu değildir. O'nu sadece bu yönüyle ele almak sıradan bir halk kahramanı olarak görmektedir. Bu soylu direnişin temelinde yatan proleter sınıf tavrını proleter bilinci gözardı etmek proleter devrimci önder olma niteliğini inkar etmekle eşittir. Onun mücadelesi sınıf tavrından ve bilincinden koparılabilir yaşatılamaz. Çünkü her eylem bir sınıf tavrının sınıf ideolojisinin damgasını taşır. Eylemi ideolojiden koparmak gerçeği bütünlük içinde görmektir tek yanlılıktır. İbrahim yoldaşın işkenceci cellatlara karşı yürüttüğü başeğmez mücadelesinde işçi sınıfının ideolojisinin bu sınıfın soylu mücadele azminin damgasını taşıyordu.

İbrahim yoldaştan devraldığımız geleceğe sahip çıkarak yaşatmak O'nun ideolojisi ni siyasetlerini benimsediği ilkeleri kavrayıp hayata uygulamakla sınıf mücadelesi içinde devrimci tarzda geliştirmekle mümkündür. Bu bakış açısını kavrayıp uygulamakla, O'nun devrettiği gelenek yaşatılabilir. Gelişen sınıf mücadelesi pratiğine yaratıcılık la uygulanabilir; geçmiş bu tarzda kavramayanlar dogmatizme tek yanlılığa düşmekten kaçınamazlar.

İbrahim yoldaşı ölümünün 5. yılında anarken ülkemiz devriminin önümüze çıkardığı görevleri çözmek için Onun ideolojik siyasi hattını değerlendirmek özel önem taşımaktadır. Proletarya partisinin kurulması görevinin gündeme geldiği ülkemiz şartlarında bu görevin doğru tarzda yerine getirilmesi geçmişin doğru değerlendirilmesiyle mümkün olacaktır. Proletarya partisi geçmişin doğruları üzerinde yükselcektir. Geçmiş bütünüyle inkar veya hatalarını görmeyenler geçmiş bütünlük içerisinde doğru değerlendirmeyenler Proletarya Partisini oluşturamaz olsa olsa küçük burjuva klüpleri oluşturabilirler. Geçmişin doğrularından koparılan mücadele köksüz bir ağaca benzer. Kuvvetli bir rüzgarla devrilmeye mahkumdur. Bu noktadan hareketle İbrahim yoldaşın geliştirdiği ideolojik siyasi çizgiyi değerlendirmeye eğilmek, bu temel üzerinde yükselen ve tartışma götürmezliği açık olan erdemlerini ele almakta çok daha önemlidir. O'nun kişisel erdemlerini doğru temeller üzerine oturtmakta ancak böyle mümkün olur.

1960'ların başlarından beri ülkemizde gelişen sınıf mücadelesi içinde M-L fi-

kirler öğrenci gençlik kitlesi başta olmak üzere yaygınlaşmaya başladı. Henüz yeterli bir tecrübeye sahip olmayan devrimci hareket gençlik hareketi niteliğindedir. Yıllardır hakim olan oportünizmin sınıf uzlaşmacılığının çemberini kırarak revizyonist ihaneti kavrayıp teşhir edecek olgunluktan uzaktı. Bu harekete niteliğini veren küçük burjuva düşüncesiydi. Ama gelişen kitle mücadelesi içinde M-L fikirler daha derinliğine kavranıyor daha geniş kitlelere ulaşıyordu. Bu şartlarda mücadelede yerini alan İbrahim yoldaş teoriiyi ciddiyetle inceleme çabasını kesintisiz sürdürmüş aktif olarak içinde yer aldığı pratikle kaynaştırmaya çalışmıştır. Teoriiyi derinliğine kavrama ve pratikle birleştirme yolunda attığı adımları ilkelerle şaşmaz bağlılığı ile alçak gönüllük ve çalışkanlığı birleştirmesi Onu mücadelenin ön saflarına çıkarmıştır. Gençliğin militan mücadelesinin ön saflarında kısa sürede kendini geliştirerek işçi sınıfı ve köylülük içinde çalışmanın tayin edici önemini kavramaya başladı bütün gücünü araştıra ve incelemelere verdi.

15-16 Haziran işçi sınıfının direniş bilincinde ilk sıçramayı sağlayan en önemli etkendi. İçinde yer aldığı PDA'nın reformcu sınıf uzlaşmasını esas alan çizgisine karşı doğru ilkelerin hayata uygulanması için mücadeleye girişti.

15-16 Haziran 1970'den sonra gelişen sınıf mücadelesi hakim sınıflarla halk arasındaki mücadeleyi keskinleştirdiği gibi devrimci saflardaki mücadeleyi ve saflaşmayı hızlandırdı. İbrahim yoldaş oportünizme karşı başlattığı mücadeleyi kesintisiz sürdürdü. Bu süre içinde ayrılıklar daha da derinleşti. İki çizgi arasındaki mücadeleye dönüştü. PDA'opörtünistlerinin tüm bastırma çabalarını tertip ve engellerini kararlılıkla göğüsleyen İbrahim yoldaşın önderliğindeki kanat PDA'nın oportünist siyasi çizgisini ortaya çıkardı. Sıkıyönetim şartlarında faşist diktatörlüğe karşı mücadeleden koparılmadan oportünizme karşı sürdürülen mücadele aynı zamanda o zamana kadar ortaya çıkan mücadele deneylerinin Marksizm-Leninizmin ışığında gözden geçirilerek özümlemesini beraberinde getirdi. 1972 Nisan başlarında görüşlerini netleştiren M-L kanat PDA içinde mücadele şartlarının kalmaması sonucu ayrıldı. TKP(M-L) Hareketi olarak bağımsız örgütlenerek mücadelesini sürdürdü.

50 yıllık oportünist geleneğin mirası olan PDA'nın çizgisine karşı İbrahim yoldaşın önderliğinde oluşan TKP(M-L) hareketi M-L'ti. Devrimci hareket üzerindeki oportünist hakimiyete, etkinliğini sürdüren revizyonist ihanete karşı mücadelede atılımı ifade ediyordu. Ama önemli hataları da taşımaktaydı. Henüz çok genç olan devrimci hareketin zayıf olan tecrübeleri hatalardan arınmış bütünüyle doğru bir çizgi oluşturmaya yeterli değildi. İbrahim yoldaş üzerindeki k-b ideolojisinin etkileri bazı dış etkenlerle de birleşerek çizgisinde "sol" hatalar olarak yansıdı.

İbrahim yoldaş ve onun önderliğindeki TKP(M-L) hareketi, diyalektik ve tarihi

İbrahim (Sol başta) bir folklor oyunu sırasında görülüyor.

dirilmesi ülkemizde düşmanın ve halk kitlelerinin somut durumunun tahlilinde de benzer şekilde; düşmanı taktik olarak küçümseme, halkın durumunu abartma şeklinde yansıdı. Birbiriyle sıkı bağlı olan bu "sol" tespitler diğer meselelerde de şu veya bu ölçüde var olan aynı yöndeki hatalarla birleşti. Yarı sömürgelerde kapitalizmin gelişimi Junker yolu gelişme konusunda doğru bir anlayışa sahip olmasına rağmen feodal kalıntıları abartarak sosyo-ekonomik yapının tespitinde yanlış sonuçlara vararak baş gelişmeyi doğru tespit edemedi. Baş düşmanlar, merkezi görev konularında ise açık bir anlayış yoktu. Ülkemizdeki faşist diktatörlüğün sınıfsal karakterini doğru tespit etmesine rağmen sürekli faşizm anlayışına yakın görüşler savundu. Faşizme karşı mücadeleyle hakim sınıflara karşı mücadeleyi aydınlatarak, faşizme karşı mücadelenin özgül yanlarını kavrayamadı. Subjektivizm ve dogmatizm, esasını teşkil etmemekle birlikte devrimin yolu, Birleşik cephe, tarihin değerlendirilmesi konularında da etkisizleşti. Değerlendirmelerin bazı hatalı yönlerinde ifadesini buldu.

İbrahim yoldaşın çizgisindeki "sol" hatalar, özellikle de kitlelerin durumunun yanlış tespiti mücadelede araç ve biçimlerdeki hatalı anlayışlarla birleşerek eylem çizgisini belirledi. Kitlelerin durumunun abartılması üzerinde geliştirilen mücadele biçimleri objektif duruma uygun doğru bir eylem çizgisi tesbit etmenin önündeki başlıca engeldi. "Sol" eylem çizgisi doğru kitle çizgisini hayata geçirerek en geniş kitlelerle birleşme yerine kitlelerden kopmayı getirdi. Yenilginin belirleyici sebebi buydu.

O'nun çizgisindeki hataların kaynağında yatan subjektivizmi, dogmatizmi; tali oranda üzerinde etkisini sürdüren küçük burjuva ideolojisinin kalıntılarıydı. 50 yıllık sağ oportünizm ve onun mirasçısı olan PDA'nın sınıf işbirlikçisi reformizmine tepkiyle, küçük burjuva akımların halk üzerinde yarattığı sempattiden olumlu etki - lenmeyle birleşen subjektivizm "sol" hatalar biçiminde somutlaştı.

İbrahim yoldaş, geliştirdiği çizgiyi pratiğe uygulamada kararlı davrandı. Faşizme modern revizyonizme karşı işçi sınıfı ve tüm halkın sınıf çıkarlarından taviz vermedi. Ordu içinden gelecek darbeye ümit bağlama eğilimlerine karşı, devrimin kitlelerin eseri olacağını inançla savundu. Pratiğinde buna uygun davrandı. Militan mücadeleye önderlik ederek oportünizmin uzlaşmacılığını, bu alanda da mahkum etti. Kısacası halkın dışındaki sınıflara karşı şu veya bu ölçüde beslenen "iyi niyetlere" itibar etmedi.

Düşmana karşı örgütlü mücadelenin önemini kavrayarak, örgütsel alanda bolşevik ilkeleri hayata geçirmeye çalıştı. Örgüt içinde eleştiriyi özelleştireyi güçlü bir silah haline getirmeye çalıştı. Demokratik merkezîyetçiliği hakim kılmaya uğraştı. İrade ve eylem birliğini sağlamada önemli adımlar attı. Bunun yanında barışçı örgütlenme biçimlerini reddetmek gibi önemli hatalar işledi.

Önemli noktalarını kısaca ele almaya çalıştığımız O'nun çizgisi ve mücadelesini doğru değerlendirmek, herşeyden önce doğru bir bakış açısını gerektirir.

Bilinç maddeden, teori pratikten çıkar pratiğe uygulanarak gelişir. Bilme ve öğrenmenin sınırı yoktur. M-L'nin kavranmasında diyalektiğin bu gelişim seyrini izler. Başlangıçta burjuva, k-b aydınların temasa geldiği M-L fikirler belli tarihi ve toplum sal şartların eşliğinde -bu şartlar bugün hemen her ülkede mevcuttur- giderek daha derin kavranır. Çeşitli halk sınıf ve tabakaları arasında yaygınlaşır. Bu fikirler arasındaki bağ kavranarak işçi sınıfının ideolojisi temeline oturur sınıf mücadelesi içinde toplumu.. değiştirmenin yenilmez silahı haline gelir. İdeolojik temelleri üzerine oturarak, diğer sınıf ideolojilerinden bağımsız olarak savunulup pratiğe uygulanmadığı sürece doğru fikirler toplumu değiştirmenin bir aracı haline gelemez. Bu fikirlerin savunucuları da objektif olarak burjuva veya k-b niteliklerini korur. O halde işçi sınıfı ideolojisinin bağımsız olarak savunulması, pratiğe uygulanmasının; niteliksel gelişimin nitelik değişimine ulaşmasının şartları nelerdir? Diyalektik ve tarihi materyalizmi, M-L teorii ve ilkelere savunarak pratikle birleştirmede adımlar atmaktır, proleter enternasyonalizmini, her somut durumda ışığında doğru tarzda savunmaktır, halk düşmanlarına karşı uzlaşmaz mücadele etmektir, doğru ilkeler ışığında mücadeleyi örgütlü tarzda yürütmektir. İşçi sınıfının ideolojisinin yeni kavrandığı ülkelerde bu özellikleri taşıyan her akım, örgüt, parti vb. lerine niteliğini veren

Marksizm-Leninizmdir. Sürecin bu aşamasında bütünüyle doğru siyasetler oluşturma şartını aramak diyalektik gelişimi inkar etmektir, mekanist yaklaşımı ifade eder. Bu yüzden M-L bağımsız olarak savunulduğu ama ülkenin somut şartlarıyla bütünüyle birleştirilemediği dönemde bir ülkede birden fazla M-L akım veya örgüt bulunabilir. M-L kavranışın daha ileri bir aşamaya doğru, bir program oluşturma aşamasına ulaştığı şartlarda yukardaki özellikler elbette yeterli olamaz. İlaveten doğru bir programın varlığı gerekir. Birden fazla Marksist-Leninist akımın varlığının şartları objektif olarak ortadan kalkar.

İbrahim yoldaşın çizgisini ve mücadelesini, diğer bir ifadeyle TKP(M-L) hareketini yukarıda özetlediğimiz bakış açısıyla, ülkemizin o günkü şartlarından koparmadan değerlendirdiğimizde O'nun çizgisi Marksist Leninistdir TKP/(M-L) hareketi M-L akım olarak doğmuştur.

Bugün başta HK olmak üzere bazı dergiler İbrahim yoldaşın çizgisi ve onun önderlik ettiği TKP(M-L) hareketiyle, THKO ve THKP-C hareketlerinin geçmişteki çizgileri arasında nitelik farkı olmadığını iddia etmekte. Bu görüş gerçeğe uygun değildir. Marksizm-Leninizmden zayıf bir şekilde etkilenmelerine rağmen her iki akımın çizgisine k-b ideolojisi damgasını vurmuştur. Bu akımlar M-L yerine Gueveranın, Debray'ın görüşlerini savunmuşlardır. Modern revizyonizmle M-L arasındaki mücadelede "Ho Şi Minh" tavrı dedikleri orta yolculuğu savundular, siyasi planda reformizmin cuntacılığın etkilerini altedemediler. Geçmişe kısaca göz atmak bu açık gerçekleri görmeye yeter de artar bile. Doğru görüşler kimse tek elinde değildir. Ayrıca geçmişte doğru değerlendirmek hiç kimse için övünç vesilesi de değildir. Kimseyi de küçültmez, derletmez. Aksine yüceltir, geliştirir. Tüm proleter devrimcilerin görevi geçmişe objektif yaklaşarak M-L mirasa sahip çıkmaktır. Hatalarını atarak bu M-L özü geliştirmektir. Bu yapılmadan bugün önümüzdeki en temel görev olan Partinin oluşturulması doğrultusunda sağlıklı adımlar atılamaz. İdeolojik siyasi inşaa görevi başıyla yürütülemez.

Hizipçi k-b şefler ise, İbrahim yoldaşın sahip çıkmak adı altında O'nu kariyerist amaçları için reklam aracı haline getirme çabalarında. Bunların, doğru siyasi mücadeleyi geliştirme, geniş kitleleri eğitme, seferber etme meseleleri yoktur. Etraflarına topladıkları iyi niyetli insanların siyasi geriliğinden yararlanarak, devrimci duygularını istismar ederek sonu olmayan maceracı eylemlere sürükleyerek tutma çabalarında. Ama gelişen sınıf mücadelesi benzeri tüm çabaları yerle bir ederek ilerletmektedir. Hizipçi kariyeristler tuttukları yolun kaçınılmaz sonu olan yıkımın eşine geldiler. Kurdukları hizipler konfederasyonu hergün yeni parçalara bölünmektedir. Bunlar, dağıldıkça maceracılığa daha fazla sarılmakta "sol" keskinliği arttırarak tekelerini yaşatmaya uğraşmaktalar. Dağıldıkça, tecrit oldukça gözü dönen şefler, en son 5 işçiyi katlederek nerelere vardıklarını, kimlere hizmet ettiklerini açıkça sergilediler. İşçilerin katliamı onların maceracı çizgilerinin ürünüydü. Bu çizgiyi tutan bundan ısrar eden herkes benzeri karşı devrimci eylemlerden kaçınmaz. Onlar, tekeleri dağıldıkça "parti disiplini" adı altındaki gerici disipline daha fazla sarılmaktadırlar. Onların izledikleri siyaset, halka ve devrimcilere karşı sorumsuzluk örneği saldırılar İbrahim yoldaşa sahip çıkmadaki samimiyetsizliğin, ardninietin kanıtlarıdır. İbrahim yoldaşın fikirlerinin özünüyle ilgilenmeyen, hatasız olduğunu savunarak O'nu sınıf mücadelesinin yasaları üzerine çıkaran hizipçi şefler O'na karşı en büyük kötülüğü yapmaktadır. Mücadelede gözü olmayanlar böyle metodlara başvururlar. Çünkü halkın devrimci duygularını bu ve benzeri yollarla istismar ederler. Çünkü bu yöntemler onların burjuva ve k-b ideolojisinin parçasıdır.

HB, kısa süre öncesine kadar İbrahim yoldaşın M-L mirasına sahip çıkmada yeterince kararlı davranmadı. Bu İbrahim yoldaşın çizgisinin niteliğini değerlendirmedeki

"...Vurulmuşum

Dağların kuytuluk bir boğazında
Vakitlerden bir sabah namazında

Yatarım

Kanlı, upuzun...

Vurulmuşum

Düşüm, gecelerden kara

Bir hayra yoranım çıkmaz

Canım alırlar ecelsiz

Sığdıramam kitaplara

Şifre buyurmuş bir paşa

Vurulmuşum hiç sorgusuz, yargısız..."

belirsizliğin sonucuydu. Kaynağında k-b tek yanlılığı; geçmişin hatalarını abartma eğilimi yatmaktaydı. İbrahim yoldaşa bağlılığı kavrayıştaki dogmatizm giderek ziddi eğilimleri geliştirdi. Diğer bir etkende bu konuda doğru bakış açısını yeterince kavramamaktı. İleri boyutlara ulaşmayan bu hatalı eğilim sapmalara, özellikle de dogmatizme karşı mücadeleyi zayıflattı. Esas olarak aşılın bu hatalı eğilimi doğru değerlendirip ders çıkarmak gerekir

Önderleri anmanın amacı onların doğru yollarını geliştirmektir. Proleter devrimci hareket ölümünün 5 yılında İbrahim yoldaşın anarken, hatalardan arınarak O'nun doğru çizgisini geliştirme mücadelesini sürdürmek azmi ve bilinci içindedir. O'ndan öğrenerek siyasi mücadeleyi geliştirmekte bu yolda kararlı adımlar atmakta, oportünizm ve revizyonizme karşı mücadeleyi kesintisiz sürdürmektedir. P.Devrimci hareket geçmişin doğru özüne sahip çıkarak, hatalı yanlarının üzerine cesaretle yürüyerek O'nu adına ve mücadelesine yaraşır nitelikte anmakta, mücadelesinde yaşatmaktadır.

Her türden sapmaya karşı mücadelede P.Partisinin oluşturulması için ideolojik siyasi inşaa görevini yerine getirme Devrimcilerin birliğini sağlama, halka karşı sorumsuzluğu altetme mücadelemizde O'nun fikirleri ve mücadelesinden öğrenmeliyiz. Emperyalizme sosyal-emperyalizme, faşizme sosyal-faşizme ve gericiliğe karşı Milli Demokratik Halk Devrimi mücadelemizi doğru temeller üzerinde geliştirmek ancak O'nun doğru özünü kavrayıp geliştirmekle mümkündür. İbrahim yoldaşın mücadelesini yaşatmanın günümüzdeki anlamı budur. Anısı mücadelemize ışık tutuyor. O gelişen sınıf mücadelesinin ateşi içinde fikirleri ve mücadelesiyle M-L çizgisiyle yüce direnme ruhuyla mücadelemizde yaşıyor, bayrak taşıyor!

MİLLİ BURJUVA

HK yazarları çeşitli konularda (faşizm tirmanıyor, sosyal faşistlerle ittifak kurulabilir vs.) sağ oportünist görüşler savunurken Kemalizm ve bugünün CHP'sinin sınıf tahlillerinde de sağ görüşler savundular. Eski sağ görüşlerinin bir kısmını terk ederken sol görüşler getirdiler. Yine bir kısım sağ görüşlerini ise hala devam ettirmektedirler. Kemalizm ve CHP'nin sınıfsal tahlilleri terketmedikleri sağ görüşlerini, oluşturmakta, geliştirdikleri "sol" görüşle riyle çelişmekte ve bu görüşlerini eklektik bir biçimde birleştirmeye çalışmaktadırlar.

HK yazarları eskiden CHP'yi orta (Milli) burjuvazinin partisi olarak değerlendirmiyorlardı ve milli burjuvaziye de ittifak kurulması gereken bir güç olarak görüyorlardı. Milli burjuvazi konusundaki görüşlerini sonradan değiştirdiler. "Devrim iç gericiği hedef aldığı zaman bu sınıfın devrime karşı çıkacağı" genel tesbitini ve bu dönemde "tarafsızlaştırma özel stratejik" kuralını getirdiler. HB bir yandan CHP'ye "milli"lik atfeden sağ oportünist diğer yandan "devrimin esas olarak iç gericiğe yöneldiği dönemlerde milli burjuvaziye ittifak kurulamayacağı milli ticaret burjuvazisinin varlığını esas olarak emperyalizmin varlığına borçlu olduğu" vb. "sol" oportünist görüşleri eleştirdi. Ve "bütünlüklü çizgi" değil eklektik bir birleştirme olduğunu söyledi.

HK yazarları bu eleştirileri ciddiyetle ele alıp hatalarına eğilme yerine hücumla geçip bizi tahrifatçılıkla suçladılar. Milli burjuvaziye ittifak konusunun doğru kavranması, birleştirilebilecek bütün güçleri birleştirmeden devrim zafere ulaşamayacağı için veya halk kitlelerine dayanmayı temel almak yerine burjuva reformculuğuna bel bağlamanın devrimi yenilgiye uğratacağından önem taşır. Biz HK'nun bu konudaki "sol" keskinliğini devrime zarar verdiği ve reformcu luğa bel bağlayan "sağ" oportünizmin etkisini yıkarak marksist siyasetin kavranması için eleştireceğiz.

MİLLİ BURJUVAZİ "VARLIĞINI SÜRDÜRMEYİ ESAS OLARAK EMPERYALİZMİN VARLIĞINA BORÇLU" BİR SINIF MIDIR?

HK 86 ıncı sayısında Kemalistleri Milli Burjuva olarak değerlendirirken, o dönemde Milli Burjuvazinin esas olarak tefeciticaret burjuvazisi olduğunu söylüyor ve bu sınıfın varlığını esas olarak emperyalizmin varlığına borçlu olduğunu yazıyordu. HB haklı olarak bu hatalı sol anlayışı eleştirdi. Milli burjuvazinin (ister ticaret olsun, ister sanayi olsun) ekonomik bakımdan emperyalizmle bağları olmasına rağmen, bunun kopmaz bağlar olmadığını, ve bu sınıfın varlığının esas olarak emperyalizmin varlığına bağlı olmadığını, varlığı esas olarak emperyalizmin varlığına bağlı olan sınıfın (ister ticaret olsun, isterse sanayi) komprador burjuvazi olduğunu söyledi.

Parti Bayrağı, bu eleştiriye tahrifatçılık olarak niteledikten sonra şu soruyu sordu:

"1. Yukarıdaki alıntıdan Milli Burjuvazinin "Emperyalizmle ve feodalizmle en sıkı bağlara sahip" bir kesiminden mi (tefeciticaret burjuvazisi) yoksa genel olarak Milli burjuvaziden mi bahsediliyor?

....

3. Bu tefeci-ticaret burjuvazisinin, varlığı büyük ölçüde emperyalizme bağlı mıdır, değil midir?

4. Demokratik Halk İktidarı, ... Milli burjuvazinin bu kesimi varlığı emperyalizmle ve feodalizmle bağlı olduğu ölçüde (bütünüyle değil) tasfiye edilecek mi, edilmeyecek mi?" (P.B. S.2 S.60)

Yine HK'nın 103. sayısında şöyle cevap verdi:

"HB çok ilginç bir iddia ortaya atıyor ... Ulusal burjuvazinin uzlaşmacı kesiminin içericilikle ve emperyalizmle bağları var ama bu varlığı ile bağlı olduğu anlamına gelmez diyor. Birşey, diğer şeye varlığı ile bağlı olmayıpta neyi ile bağlı olacak" (H.K. S.103 a.b.ç.)

Önce tahrifatçılık suçlamasını ele alalım. H.K. kendilerinin milli burjuvazinin bir kesimini (tefeciticaret burjuvazisi) böyle değerlendirdikleri halde bizim meseleyi tahrif edip bunu genel olarak milli burjuvaziye dönüştürüp eleştirdiğimizi, ve dolayısıyla tahrifatçılık yaptığımızı söylüyor.

H.K. milli tefeci-ticaret burjuvazisini emperyalizmle bağları olduğu için varlığını emperyalizmle bağlı göstermektedir. Milli sanayi burjuvazisinin de emperyalizmle, ve komprador kapitalizmle bağları vardır. Bu işletmelerin teknik yönden emperyalizmle bağları vardır. Yine bir çoğu büyük (kompra-

dor) fabrikaların siparişlerine göre üretim yaparlar v.s. Ama bu bağların olması milli sanayi burjuvazisinin esas olarak emperyalizmle bağlı olduğu emperyalizmin varlığına bağlı olduğu anlamına gelmez. Emperyalizmle ve kompradorlarla bağları olduğu halde, esas olarak onlardan zarar gördüğü için bu güçlere karşı mücadele etmek zorunda kalır. Bağları var diye milli ticaret burjuvazisinin varlığını emperyalizmle bağlayan H.K. doğal olarak emperyalizmle ve kompradorlarla bağları olan milli sanayi burjuvazisinin de varlığını emperyalizmle bağlıyor" diye eleştirmemiz bu açıdan doğrudur üstelik H.K. tefeci ticaret burjuvazisini o dönemde milli burjuvazinin esasını teşkil ettiğini söylemektedir (ki o dönemde milli burjuvazi esas olarak orta ticaret burjuvazisidir). Bu nedenle bizim H.K.'unu milli burjuvazinin genel olarak varlığını emperyalizmin varlığına bağladığını eleştirmemiz, bu açıdan da doğrudur.

H.K.'nın bu noktada "tahrifatçılık" suçlamasını ispatlayabilmesi için birincisi ticaret burjuvazisinin o dönemde milli burjuvazinin esasını teşkil ettiğini söylemediğini ispat etmesi ve ikincisi (esas) da milli sanayi burjuvazisinde emperyalizmle ve kompradorlarla bağlarının hiç olmadığını ispatlaması gerekir. Yani bizim H.K. hakkında "genel olarak milli burjuvazi"yi varlığıyla emperyalizmle bağlı gördüğüne götüren iki sebebi ortadan kaldırması gerekir. Bunu yapamazsa kendisine yönelen doğru eleştirilere karşı acizliğe kapılıp kendisinin Halkın Birliği'ni suçlayıp tahrifat yaptığı ispatlanmaz mı?

Peki gerçekte (ister ticaret isterse sanayi olsun) varlığını sürdürmesi emperyalizmin ve feodalizmin varlığına mı bağlıdır?

H.K. bu konuda bizim ilk eleştirimizden önce iki şey söylüyordu "varlığı büyük ölçüde bu güçlerin (emperyalizm ve feodalizm - H.B.) varlığına bağlı" (a.b.ç. S.86)

"Varlığını sürdürmesini esas olarak emperyalizmin varlığına borçlu" (a.b.ç. S.86)

H.K.'nın bu iki değerlendirmesi birbirine uygun ve kendilerinin bu sınıfın varlığını esas olarak emperyalizmin varlığına bağlı olarak gördüklerini açıklıyor. Halbuki milli burjuvazi hakkında Mao Zedung böyle düşünmüyor. "Bir yandan, emperyalizm tarafından baskı altında tutulmakta ve feodalizm tarafından kösteklenmekte dolayısıyla, her ikisiyle de gelişmesi bulunmaktadır. Bu yüzden devrimci güçlerden birini meydana getirir. Çin devriminin seyri boyunca emperyalizm ve bürokratların savaş ve savaş ağalarının hükümetlerine karşı savaşmak için belli bir istek göstermiştir.

Fakat öte yandan emperyalizm ve feodalizmle birlikte gelişen cesaretli göstermektedir. Çirkin iktisadi ve siyasal bakımdan zayıftır ve feodalizmle ve emperyalizmle ilişkisi bağları vardır" (Mao, S. E., C. II, s. 320)

Görüldüğü gibi bu sınıf bağları olmasına rağmen emperyalizm ve feodalizm tarafından kösteklenmiş baskı altında tutuluyorsa ve devrimci güçlerden birini meydana getiriyorsa, o halde varlığını sürdürebilmesi emperyalizmin ve feodalizmin varlığına bağlı değildir. Varlığı bu güçlere sadece "bağları var" olan sınıflar olamazlar. Tersine "karşı-devrimci" güçlerden biri olan ve "kopmaz bağları" var olan sınıflar olur. Kısacası varlığının devam edip etmemesini tayin eden bağlarla emperyalizmle bağlıdır.

H.B. Mao Zedung'un bu tanımına uygun olarak "Milli burjuvazinin emperyalizmle ve feodalizmle bağları elbette yok değildir. Ancak milli burjuvazi varlığı emperyalizmle bağlı olan burjuvazi komprador burjuvazidir" (a.b.ç.) (S.29) diyor H.K.'nu eleştirdi. H.K. bu eleştiriye ciddiye inceleyp öğrenerek hatalarını terk etme yerine, hatasını fark ettiği halde tersi bir görüntü vermek için ispatlayamadığı suçlamaya ve demagojiye başvurdu.

"Birşey diğer şeye varlığı ile bağlı olmayıp da neyi ile bağlı olacak" (H.K.103) bu tam bir acizlik ve demagoji örneğidir... H.K. başkalarını suçlamaya, hatalarını gidermeye zahmet etse daha iyi olmaz mı? Tabiiatta her şey arasında bağ var olabilir, çelişme de olabilir. Aralarında ilişki ve çelişme bulunan şeylerin varlığını sürdürmelerinin bir birlerine bağlı olduğunu söyleyebilmemiz için bu iki şey arasındaki ortak yanların veya bağların esas olan, çelişmenin ise tali olan olması gerekir. Aksi takdirde birşeyin varlığı diğer şeyin varlığını ortadan kaldırmazdı. Veya varlığı birbirine bağlı olan şeylerle varlığı birbirini ortadan kaldırmayı gerektiren şeyler arasında böyle bir fark bulunmazdı. H.K. yazarları bu oportünist muğlaklığı bilerek yapmaktadırlar. Bu muğlaklığı çok bilmiş bir edayla ortaya at-

tığına göre komprador burjuvazi ile milli burjuvazinin emperyalizmle bağlılık yönünde aralarında esasında bir fark olmadığı, varlığını sürdürebilme yönünde bir fark olmadığını, var olan farkın tali ve nicel farklar, olduğunu doğal olarak savunması gerekmezmi? Kendi anlayışının bu doğal sonucunu savunabilme cesaretini gösteremeyen H.K. muğlaklığı şöyle sürdürüyor. "H.B. komprador burjuvazi ile ulusal burjuvazinin uzlaşmacı kesiminin (x) farklılığını emperyalizmle ve feodalizmle varlığının bağlı olup olmamasına göre tayin ediyor. (H.K., S.103).

Evet H.B. milli burjuvazi (ticaret ve sanayi) ile kompradorlar arasındaki farkı varlıklarını sürdürebilmelerinin emperyalizmin varlığına bağlı olup olmamasına göre tayin ediyor. Çünkü bu fark yarı sömürge ülkelerde bu iki sınıf arasında tayin edici faktördür. Ve esaslı bir nitelik farkıdır.

Marksist ustaların bu iki sınıf arasında yaptıkları ayırımı uygundur. Peki bu doğrulara dudak büken H.K. bu farkı neye göre tayin ediyor? Yukarıdaki alıntının hemen devamında şöyle yazıyor: "Komprador burjuvazi ile ulusal burjuvazinin uzlaşmacı kesimi arasındaki farklılık birincisinin tümüyle emperyalizmle bağlı olması ve emperyalizm tarafından yaratılmış olmasıdır, diğerinin ise varlığının kısmen bağlı olmasıdır. Ve proleter devrimi karşısında ancak emperyalistlere dayanarak hayatini sürdürdürebileceğidir." (a.b.ç. S.103)

Bunları eleştirmeden önce bir sınıfın emperyalizmle bağlarının olmayışıyla varlığının emperyalizmle bağlı olmasında değişik iki nitelik ve tanımlama olduğunu belirteyim.

Şimdi yukarıdaki alıntının sözlerini söyleyen H.K.'ya soruyoruz.

"Tümüyle emperyalizmle bağlı olan" bir sınıfı "varlığı emperyalizmle kısmen bağlı olan" bir sınıfın arasında bir nitelik farkı var mıdır? Bu farklar nicelik farkı değil midir?

H.K. yazarları belki de bu sorulara zaten cevap verdiklerini tekrarlayacak olurlarsa: komprador burjuvazi varlığı bütünüyle emperyalizmle bağlı olan" bir sınıftır, milli burjuvazi ise "varlığı emperyalizmle kısmen bağlı olan" bir sınıftır. "bir şey diğer şeye varlığı ile bağlı olmayıpta neyiyle bağlı olacak. iş ola beri gele" diyerek cevap verebilir.

Biz de H.B. olarak tekrarlıyoruz: "tümüyle" ve "kısmen" kelimeleri üzerine cambazlık yaparak anti-marksist görüşünüzü boyamaya çalışmayın. Biz söz konusu farkın bu olmadığını söylüyoruz. Fakat siz hala iddia ediyorsanız bu konuda ilk söyledikleriniz sizi çürütmeye yeter de artar bile.

"Bu sınıf (milli ticaret burjuvazisi-H.B.) ...varlığını sürdürmesini esas olarak emperyalizmin varlığına borçlu" (H.K. S.86) (a.b.ç.)

"Tefeci ticaret burjuvazisi ... varlığı büyük ölçüde bu güçlerin (emperyalizm, ve feodalizm-H.B) varlığına bağlı" (abç) (H.K. S.86)

Varlıklarını tümüyle ve kısmen emperyalizmin varlığına bağlı olması üzerine komprador burjuvaziye milli ticaret burjuvazisi arasındaki farkın teorisini oturtan H.K. nu bu sözleri çürüğe çıkartmaya yetmiyor mu? Birinin varlığı emperyalizmle tümüyle bağlı ise diğerinin ise "büyük ölçüde" "esas olarak" veya "kısmen" varlığı emperyalizmle bağlysa biri niye komprador ticaret burjuvazisi olsun diğeri niye milli ticaret burjuvazisi olsun? Her ikisi de komprador ticaret burjuvazisi olmaz mı? Öyle ya aralarında sadece "tümüyle" veya "esas olarak" kelimeleri arasındaki kadar fark var o kadar!

Fakat milli burjuvazinin emperyalizmle bağları konusunda H.K. ile aramızdaki tartışma bu iki kelime arasındaki fark üzerine olan tartışma değil. Bunu sırf kendi kendi-

sini çürüttüğü için söyledik.

Aramızdaki tartışma milli ticaret burjuvazisinin varlığının emperyalizmin varlığına bağlı olmasıyla aralarında iktisadi bazı bağlar olmasına rağmen varlığının emperyalizme bağlı olmaması üzerinedir. H.K. nun tersine biz milli ticaret (aynı zamanda sanayi) burjuvazisinin emperyalizmle ve kompradorlarla bağlı olmasına rağmen varlığının devam etmesi emperyalist sömürünün devam etmesine bağlı değildir. Yani aralarındaki bağlar onun varlığını emperyalizme bağlayacak kadar gelişmiş bağlar değildir. Bu nedenle emperyalist sömürünün varlığı yıkılsa dahi milli ticaret burjuvazisinin varlığı devam eder. Hatta gelişmesinin önündeki engeller yıkıldığı için güçlenir bile. Zaten bu sınıfa emperyalizmle bağlı olmasına rağmen "milli" demenin de, milli demokratik devrimin hedefi değil müttefiki olarak görmenin de sebebi budur. Yoksa komprador ticaret burjuvazisi dememiz ve MDD'nin hedefi olarak almamız gerekirdi. Mesela H.K. milli ticaret burjuvazisini "varlığı esas olarak emperyalizme bağlı" olarak değerlendirdiğine göre, doğal olarak bu sınıfı "esas olarak emperyalizmin uşağı ve MDD'nin hedefi" olarak görmemesi gerekmez mi? Ama H.K. bu doğal sonuca cevap vermeden geçiştiriyor ve yerine "proleter devrimi karşısında emperyalizme dayanacağını" söylüyor. H.K. yazarları laf cambazlığında amma da ustalarmış. Milli ticaret burjuvazisi üzerinde tartışmamız nerede ve hangi devrim aşaması için geçiyor. Proleter sosyalist devrim aşamasını ve yarı-sömürge olmıyan bir ülkeyi mi tartışıyoruz. O zaman proleter sosyalist devrimin zaten hedefi "milli burjuvazi" olur. Biz Türkiye'de ve MDHD aşamasında milli ticaret burjuvazisinin niteliği üzerine tartışıyoruz. Yarı-sömürge Türkiye'de milli ticaret burjuvazisinin MDHD'nin hedefi veya emperyalizm cephesinde yer alan bir güç olup olmadığına bir cevap versenize. H.B.'nin doğru eleştirilerini küçümseyip demagoji yapacağınıza konu üzerinde kafa yorsanız daha iyi olmaz mı?

MİLLİ TİCARET BURJUVAZİSİ MİLLİ BURJUVAZİNİN ÜST KESİMİ MİDİR?

H.K. bir yandan Kemalist burjuvaziye "milli burjuva" derken, diğer yandan Kemalistlerin emperyalizme bağlılığının nedenlerini izah edebilmek için ticaret burjuvazisinin "karakteri icabi" milli burjuvazinin emperyalizm ve Feodalizmle en sıkı bağlara hatta varlığı "büyük ölçüde" bu güçlerin varlığına bağlı kesimi oluşturduğunu ve siyasi planda bu sınıfın sağ kanadını oluşturduğu tezini ortaya attı. Ve dolaylı olarak milli sanayi burjuvazisinin de milli burjuvazinin sol kanadını veya alt kesimini oluşturduğunu ima etmiş oldu.

Milli burjuvazinin alt ve üst kesimleri arasındaki esas fark, alt kesimin sanayi üst kesimin de ticaret burjuvazisi olması değildir. Esas fark şudur: üst kesimi orta büyüklükteki burjuvazi içinde sermaye veya işletmeleri daha büyük olan kesim oluşturur. Alt kesimi ise sermaye veya işletmeleri daha küçük olan kesim oluşturur. Orta ticaret burjuvazisi içinde de sermaye ve dolayısıyla işletmeleri daha büyük olan kesim orta (milli) burjuvazinin üst kesimi, sermaye ve dolayısıyla işletmeleri daha küçük olan kesim alt kesim içine girer. Aynı şey orta büyüklükteki sanayi burjuvazisi içinde geçerlidir. Bu sanayi burjuvazisinin sermaye ve dolayısıyla işletmeleri daha büyük olan kesimi orta (milli) burjuvazinin üst kesimi, sermaye ve dolayısıyla işletmeleri daha küçük olan kesim içine girer.

Bu nedenle orta büyüklükteki ticaret burjuvazisinin milli burjuvazinin üst kesimi olduğu yolundaki H.K.'nin tezi Kemalizm konusundaki tezleri uğruna içine düştüğü bilimsel olmayan yanlış ve sakat bir tezdur. Orta ticaret burjuvazisi milli ticaret burjuvazisidir. Bu ticaret burjuvazisinin daha büyük olan kesimi milli burjuvazinin üst

kesimine ve daha küçük olan kesimi milli burjuvazinin alt kesimine girer. Yine orta sanayi burjuvazisi olan milli sanayi burjuvazisidir. Bu sanayi burjuvazisinin daha büyük olan kesimi milli burjuvazinin üst kesimine ve daha küçük olan kesimi milli burjuvazinin alt kesimine girer.

Milli burjuvazinin üst ve alt kesimleri arasındaki esas fark budur. (Ayrıca küçük burjuvazinin üst kesiminin milli burjuvazinin alt kesimi içinde değerlendirilmesi gerektiğini de belirtelim.)

Buradan da anlaşılacağı gibi hem milli ticaret burjuvazisinin hem de milli sanayi burjuvazisinin üst kesimlerinin (alt kesime göre) göreceli olarak emperyalizm ve komprador burjuvaziye daha fazla bağları vardır. Ayrıca bu kesim içinden bir kısmının büyük burjuva (komprador burjuva) haline dönüşme imkanı vardır. Ama bu imkan gerçeğe dönüşmeden bu kesime "komprador" veya "varlığı esas olarak emperyalizmin varlığına bağlı" bir sınıf denemez. Dolayısıyla bu kesime siyasi olarak milli burjuvazinin sağ kesimi denir. Diğer kesime gelince. Gerek milli ticaret burjuvazisinin gerekse milli sanayi burjuvazisinin alt kesiminin (üst kesimlere göre) emperyalizmle daha zayıf bağları vardır. Dolayısıyla bu kesim emperyalizme karşı diğer halk sınıflarına göre istikrarsız olsa da emperyalizme komprador burjuvaziye ve feodalizme karşı (üst kesime göre) daha mücadelecidir. Siyasi olarak milli burjuvazinin sol kanadını oluşturur.

DEVİRİM İÇ GERİCİLİĞİ HEDEF ALDIĞINDA "MİLLİ BURJUVAZİ DEVİRİME KARŞI ÇIKAR" GENELLEMESİ DOĞRU MUDUR?

H.K. 88 inci sayısında:

"... Orta burjuvazi denetimi altına almayacağı için çoğu zaman -özellikle devrim esas olarak iç gericiliği hedef aldığında devrim karşı çıkar; ama yine de belirli durumlarda (Bu durum özellikle de emperyalist işgal şartlarında sözkonusudur. H.K. - alttaki cümle) kendi iradesi dışında gelişen devrim onu kontrol altına alabilmesi için bile olsa katılmıyacağı anlamına gelmez." (abç.)

Biz bu anlayışı "devrim esas olarak iç gericiliği hedef aldığında milli burjuvazi, devrim karşı çıkar, emperyalist işgal şartlarında ise katılabilir" şeklinde bir genelleme yapıyor diyerek ve böyle bir genellemenin "sol" gevezelik olduğunu söyleyerek eleştirdik.

H.K. bu eleştirimizi de "tahrifatçılık gibi ucuz bir yöntemin" başka bir örneği olarak suçladıktan sonra P.B. 2'de kendilerinin "milli burjuvazinin, devrim iç gericiliği hedef aldığında, genel olarak devrim katılmıyacağına, bunun çok zor olduğunu, ama bir kural koymadıklarını" söylüyorlar. (s.59) Yine H.K. S.103'de "Burada bir genelleme sözkonusu mu?" diye soruyorlar.

H.K. yazarlarına soruyoruz: Yukardaki size ait alıntıda bir genelleme sözkonusu de bir kısmını daha alalım. Mao Zedung şöyle diyor: "Başkalarına türkçe anlayıp anlamadığını soracağınıza iyi bildiğiniz türkçenizle bir genelleme yapmadığınızı nasıl iddia edebiliyorsunuz?"

Yukarıdaki sözlerinize tekrar bakalım.

"... Orta burjuvazi denetim altına almayacağı için çoğu zaman -özellikle devrim esas olarak iç gericiliği hedef olarak aldığında- devrim karşı çıkar." (abç) Burada anlaşılacak şudur: MDHD süreci boyunca milli burjuvazi çoğu zaman devrim karşı çıkar. Bu karşı çıkma işini özellikle devrim iç gericiliği hedef aldığında yapar. Ama karşı çıkma işini sadece bu dönemde yapmaz. Yani az ihtimal de olsa işgal şartlarında da devrim karşı çıkabilir.

Yine bu cümleyi şöyle devam ettiriyor ve bitiriyorsunuz:

"Ama yine de belirli durumlarda (MDHD sürecinin belirli durumlarında - HB) kendi iradesi dışında gelişen devrim onu kontrol altına alabilmesi için bile olsa katılmıyacağı anlamına gelmez. Bu durum özellikle de emperyalist işgal şartlarında sözkonusudur." Peki buradan ne çıkar. MDHD sürecinde çoğu zaman değil ama bazen milli burjuvazi devrim katılabilir. Bu işi sadece değil ama özellikle işgal şartlarında yapar.

Bu iki değerlendirmenin birbiriyle çelişen bazı yanları olmasına rağmen yine de MDHD süreci içinde, çoğu zaman devrim karşı çıkma işini sadece devrimin esas olarak iç düşmanlara yöneldiği evresinde değil, diğer evrede de yapacağı yanı sıra; MDHD sürecinde az yapacağı devrim katılma işini, sadece işgal şartları evresinde değil diğer evrede yapacağı yanı sıra. Bu çelişen yanına rağmen H.K. sözkonusu alıntılarda inkar etmesinin tersine tam da bir genelleme yapıyor.

Sözkonusu alıntıda birkere PB'de iddia ettiği gibi, "milli burjuvazinin, devrim iç gericiliği hedef aldığında, genel olarak devrim katılmıyacağına" (abç), bunun çok zor olduğunu (abç)" söyleniyor. Bu evrede milli burjuvazinin "devrim karşı çıkacağı"nı söylüyor. İkincisi bir genelleme yapıyor. Devrim iç gericiliği hedef aldığında milli burjuvazinin devrim karşı çıkacağı, fakat emperyalist işgal şartlarında devrim katılabileceği genellemesini yapıyor. Sözkonusu alıntıda bunu çıkarabilmek için "türkçeyi çok iyi bilmek" de gerekmez. Sadece kendi kafasının ortaya çıkmasından korkan bir oportünist olmamak yeter o kadar. Ayrıca "tahrifatçılık", "kötü niyet" gibi suçlamalar da bu gerçeği gizlemeye yetmez.

H.K.'nin bu eleştirilere verdiği bir başka cevapta, bunun bir genel tesbit olduğu ama genel kural olmadığı (bk. PB. S.59) dır. Yine 103. sayısında "Burada bir genelleme sözkonusu mu?" diyor. H.K. yazarları yine kelimeler üzerine hokkabazlığa başvuruyorlar. Kendi görüşlerinin "genel bir tesbit" olduğunu ama bir "genelleme" ve bir genel "kural" olmadığını söylüyorlar. Peki "genel bir tesbit", "bir genelleme", "genel bir kural" kelimeleri arasındaki anlam bakımından ne fark var?. Açıktır ki, üçü de aynı doğrultudadır. Genel bir tesbit genel bir kuralın çıkış noktasını oluşturur. Aralarındaki fark sadece bu yönde dir.

Şimdi böyle bir genelleme yapmanın doğru olup olmadığı -ki bizimle H.K. yazarları arasındaki tartışmanın esası ve özü de budur - sorununa gelelim.

H.Birliği devrim esas olarak iç gericiliği hedef aldığında milli burjuvazinin devrim karşı çıkacağı şeklinde bir genel tesbit yapmanın veya bir genel kural koymanın "sol" gevezelik olduğunu söyledi. P.Bayrağı birçok lüzumsuz demagoji arasına, böyle bir genel tesbit yapılamayacağını söylemek cehaleti sergilemektir sözünü sıkıştırarak eski genellemesini savundu. Bu genellemesini Mao Zedung'dan "orta burjuvazinin toprak devriminden korktuğu" alıntısını yaparak ve Komünist Enternasyonal'in ezilen ülkelerdeki milli burjuvazinin devrim korkusuyla gericileşiyor olmasına ve proletaryanın bu sınıfla ittifaka girebileceği milli savaşların giderek azaldığına dair alıntılarla ispatlamaya çalıştı.

Birincisi bu çabasının, H.K. yazarları -nın bunun bir genelleme olmadığı üzerine ve genelleme olarak gören H.Birliğinin "tahrifatçılığı" ve "kötü" niyeti üzerine doldurduğu paragraflarını yalanladığını hemen belirtelim.

İkincisi, bu alıntılar "devrim esas olarak iç gericiliği hedef aldığında milli burjuvazi devrim karşı çıkar" genellemesini haklı çıkarmaya yetmez.

Orta burjuvazinin toprak devriminden korktuğunu" açıklayan paragrafın konuyla ilgili bir kısmını daha alalım. Mao Zedung şöyle diyor:

"Ara güçler içinde, orta burjuvazi ile aydınlanmış eşrafın, Japonya'ya karşı ortak mücadele ve Japonya'ya karşı demokratik siyasi iktidarın kurulmasına katılmaları mümkün. Ama bunlar toprak devriminden korkarlar. İflah olmazlara karşı mücadeleye (Japon taraftarı olmıyan büyük burjuva kesimi kaste diliyor - HB), bazıları sınırlı ölçüde katılabilir, bazıları hayırhah bir tarafsızlık, diğerleri ise isteksiz bir tarafsızlık içinde bulunabilirler."

Peki bu sözler milli burjuvazinin devrim iç gericiliğe yöneldiğinde genel olarak devrim karşı çıkacağını ispatlamaya yetiyormu? Açıktır ki yetmiyor.

Yine Mao Zedung milli burjuvazinin niteliğini anlatırken şöyle diyor:

"Çin devriminin seyri boyunca emperyalizm ve bürokratların ve savaş ağalarının hükümetlerine karşı savaşmak için belli bir istek göstermiştir." (abç) (S.E.C.II.S.320)

Görüldüğü gibi sadece emperyalizme karşı değil, "bürokratların ve savaş ağalarının hükümetlerine karşı" da savaşabileceğini söylüyor. Mao Zedung, devrim esas olarak iç gericiliğe yöneldiğinde de milli burjuvazinin katılabileceğini, H.K.'nin "karşı çıkar" genellemesinin tersine ifade ediyor.

Mao Zedung Milli Burjuvazi için şöyle bir genelleme yapıyor:

"Milli Burjuvazi bu ikili karakterinden, dolaylı, belli zamanlarda ve belli ölçülerde, emperyalizme ve bürokrat savaş ağaları hükümetlerine karşı devrim katılabilir ve devrimci bir güç haline gelebilir, Fakat başka zamanlarda, komprador büyük burjuvaziye izlemesi ve bir karşı-devrimde onun suç ortağı,

Oportünist şeflerin sonu ortayolculuğun iflasının belgesidir

Halkın Yolu'nun oportünist şefleri 1 Mayıs'ta yayınladıkları bir belgeyle yeni oportünizmin ülkemizde baş savunucusu karşı-devrimci Aydınlık'ın saflarında yer aldıklarını resmen ilan ettiler. Bir süredir Proleter Devrimciler tarafından beklenen bu gelişme Marksizm-Leninizmle yeni oportünizm arasında kalmakta ısrar edenlerin, iki çizgiyi birleştirmeye çalışanların kaçınılmaz sonunu bir kez daha göstermesi bakımından öğreticidir. Aynı zamanda Marksizm-Leninizmi silah olarak kullanmaktan korkanların tahrifatla, demagogiyle vb. devrimci olan herşeyi karalama yolunu tutarak oportünizmin silahlarına sarılmak zorunda kalacağını çarpıcı bir örneklerle açığa çıkarmıştır. Zaman zaman sarfedilen keskin sözlerin özü kavranmadan yapılan ağır suçlamaların oportünizme batmaktan kimseyi kurtarmadığını, bu yöntemle sözde sınırlar çekmeye çalışanların gözleri önüne sererek siyasetin tayin edici önemini bir kere daha ortaya koymuştur. Son gelişme bu ve benzeri dersler çıkarılması açısından önemlidir. Bu da H.Y. yazarlarının oportünizme götüren ideolojik-siyasi zaaflarına eğilmekte pratikte yansımalarını şartları içinde değerlendirmekle mümkündür.

Halkın Yolu bağımsız akım (dergi olarak değil akım olarak H.B.) olarak ortaya çıktığında köklü ideolojik-siyasi zaafı taşıyordu. Maceracılığın, teslimiyetçiliğin ve revizyonizm kuyrukçuluğunun bir arada kol gezdiği küçük-burjuva saflar içinde Marksizm-Leninizm'den etkilenen unsurlar revizyonizme karşı tavır alınmasını savundular. Bu konuda revizyonizme karşı tavır alanlar bağımsız bir akım olarak ortaya çıktı. Ama revizyonizm kuyrukçuluğuna karşı kararlı bir mücadele sürdüremeyen bu akımın taraftarları, küçük-burjuva ideolojisini altememişlerdi. Hala önemli ölçüde uzlaşmacılığı barındırıyorlar, sağ eğilimleri taşımaya devam ediyorlardı.

Altedilemeyen küçük-burjuva ideolojisi ve bunun ürünü düalist (ikinci) bakış açısı siyasette ortayolculuk: İşte Halkın Yolu'nun üzerinde yükseldiği ideolojik siyasi temel buydu.

Oluşumunun başından itibaren bu bakış açısı proleter Devrimcilerle Aydınlık oportünistleri'ni uzlaştırma çabalarında somutlaştı. Bu yolu tutanların yalpalaması kaçınılmazdı. Yalpalamadan, yolunu kaybetmeden yürümenin bir tek yolu vardı o da Marksizm-Leninizm silahına sarılarak oportünizme karşı savaşmaktı. H. Yolu, ortayolcu siyasetinde ısrar etti. Bu yüzden sürekli yalpaladı. Çeşitli şartlarında etkisiyle bazen Proleter Devrimcilerden, bazen de Aydınlık oportünistlerinden daha fazla etkilendi. Dönem dönem ana çizgileriyle ortaya çıkan genel yalpalamaların dışında, her somut gelişmede her değişiklikle karşılaştığında da yalpaladı. Zaten bundan kaçınmazdı da. Çünkü sağlam ölçülerle doğru bir bakış açısına sahip değildi. Yegane ölçüsü iki çizginin arasında orta yeri bulmaktı. Ama bu ölçü oportünizme aitti ve yalpalamaları önleyemedi.

Nitekim H.Y. ortaya çıktıktan hemen sonra bir süre (1974'de) Proleter Devrimcilerden daha fazla etkilendi. Fakat Proleter Devrimciler siyasi durgunluk içinde olduklarından bu meseleye gereken ilgiyi gösteremediler. H.Y. yazarları Aydınlık'ın etkisi altına girdiler. Aydınlık'ı M-L akım olarak değerlendiren onunla Proleter Devrimcilerin birliğini savundular. 1977 Mayıs'ında ise aynı Aydınlık'ı "karşı devrimci hain akım" ilan ederek "saldırıya" geçtiler. Bir dönem savunduklarını kısa sürede reddedip tam aksi görüşleri savunmak zorunda kalıyorlardı. Gün

kü oportünizmle Marksizm-Leninizm uzlaştırılmazdı. Uzlaştırılmaya çalışıldığında ise düne kadar ak dediğine bugün kara demekten kaçınılmazdı. H.Y. yazarlarının bugünkü inkarlıklarının kökleri burada yatmaktadır.

Küçük-burjuva saflar içinde bir kesimin Marksizm-Leninizm'den etkilenmesi sonucu H.Y.'nin ortaya çıkması şüphesiz ki olumlu bir gelişmeydi. Olumsuz olan, atılması gereken kökleri geçmişe kadar uzanan k-b ideolojisi ve orta yolcu siyasi çizgiydi.

H.B. ve H.K.'nin orta yolculuk konusundaki eleştirilerini de dikkate almayan H.Y. yazarları siyasi çizgilerine uygun teori geliştirmeye çabası içine girdiler. Siyasetlerini kemikleştirmeye çalıştılar. Bu çaba onları geri dönülmesi daha zor olan bir yere, oportünizmin karargahına adım adım yaklaştırıyordu. Bu açıdan onların siyasetlerini kemikleştirmeye çabaları dönemeç noktasında Aydınlık'a yönelmelerinde bir etken oldu.

Görüldüğü gibi H.Y. yazarlarının kendilerini Aydınlık'ın saflarında bulmaları tesadüfi bir gelişimin sonucu değildir. Aynı zamanda "Üç Dünya Teorisi"yle estirilen rüzgarlarla da izah edilemez. Yeni oportünizmin rüzgarı, belirleyici etken olan orta yolculuk üzerinde tesir icra etmiştir. Uluslararası alanda böyle bir sapma olmasaydı durum yine değişmeyecek, ortayolcu yazarlar belirleyici adımlar atmak zorunda kalacakları dönemeçlere gelecektirdi. Kimse sınıf mücadelesinin bu değişmez yasasının dışında hareket edemezdi. Terkedilmediğinde oportünizmin bir türü olan ortayolculuğun gideceği yer oportünizmin bağıdır.

Marksizm-Leninizmle uluslararası yeni oportünizm arasındaki mücadelenin ülkemizde keskinleşmesi H.Y. yazarlarına tayin edici bir dönemeç getirdi. Her zamanki gibi önce iki çizgiyi birleştirmeye çalıştılar. "Üç Dünya Teorisi"ni red veya kabul etmenin önemli bir ayırım olmadığını vaazettiler. Onlar için önemli olanın ortayolculuğu sürdürmek olduğunu bir kere daha ortaya koydular. Ama bu meseleyi böyle geçiştirmenin imkanı yoktu. Bütün arayışlar boşuna gitmiş iki çizgi ortasında tutunacak dal bulunamamıştı. Bu gerçeğin kavranmasıyla oportünist teoriyi reddetmenin bütün çizgilerini ve düalist anlayışlarını reddetmeleri anlamına geldiği gerçeğini anladılar. Artık iki yol vardı. Tüm siyasi çizgisini redderek ya M-L'ye yöneleceklerdi, ya da oportünizme iyice batacaklardı. Baştan beri izledikleri çizgiye, altemedikleri sağ eğilimlerine uygun olanı; yeni oportünizmi seçtiler. Çünkü M-Leninizmin yolunu tutmak çetin mücadeleleri gerektirirdi. Bunu göze almak yerine şimdiye dek izledikleri yolda daha fazla ilerlemek onlar için en kolay ve sınıf niteliklerine uygun olanıydı.

İki çizgi arasındaki mücadelede H.Y.'nin tabanının büyük çoğunluğu oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni reddetti. Bu gelişmenin olumlu olduğu açıktır. Ancak bu arkadaşlar bunun gereği olan adımları atarak; H.Y.'na şimdiye kadar damgasını vuran ideolojik-siyasi temeli yıkmaya yönelmedikleri sürece benzer bir duruma düşmekten kaçınmazlar.

Üzerinde durulması gereken bir başka nokta da, oportünist yazarların demagogi ve tahrifatlarıdır. İki yüzlülük örnekleridir.

Kısa süre öncesine kadar "karşı-devrimci hain akım", "oportünist akım" vb. ilan ettikleri Aydınlık'a bugün "proleter Devrimci Hareket", "Marksist-Leninist Hareket" demekte, Marksizm-Leninizmin nerede olduğunu şimdiye kadar keşfedememenin ezikliği içinde yalmaktalar. Nedamet tefrikalarıyla eziklikle-

rini sindirmeye çalışan yazarlar, devrimci olan ne varsa inkar ederek, karalayarak "temize" çıkma çabasındalar. Oportünizm belgesine bir göz atmak bile onların iki yüzlülüğünü görmek için yeterlidir.

Oportünist baylar geçmişte Aydınlık'a karşı revizyonizmin sopasına sarılarak mücadele ettiklerini söyleyerek pişmanlıklarını dile getiriyorlar. Ama gerçek böyle değil. Aydınlık'a karşı mücadele ettikleri iddiası gerçeğe uygun olmadığı gibi kendilerine karşı da haksız ithamları içeriyor. H.Y.'nin yazarları Aydınlık oportünizmine karşı mücadele etmediler, edemezlerdi de. Onlar Aydınlık'la Proleter Devrimciler arasında yalpalamakla son tahlilde Aydınlık'a hizmet ettiler. Birçok samimi unsurun oportünist saflara gitmesi için uygun zemin yarattılar. Oportünizme karşı Marksizm-Leninizm silahı kullanılmadan mücadele edilemez. Bazen bu gerçeği tekrarlamaktan kaçınmayanlar işlerine gelmedikçe bir çırpıda gözardı ediyorlar. Eğer "mücadele etmek"ten kastedilen bir süre öncesine kadar Aydınlık'a "hain akım" demekse bunun adı mücadele değil keskin ama boş laf etmektir. Aydınlık'ın sınıf işbirliğinin ideolojik köklerini açığa çıkarıp mücadele edilmeden söylenen keskin sözlerin bir değeri yoktur.

Halkın Yolu saflarında süren iki çizgi mücadelesi oportünist yazarların "tarafsızlık" palavralarının arkasında yatan iki yüzlülüğü açığa çıkarmıştır. Mücadelenin başında iki çizgi arasında "tarafsız" kalmaya çalışan yazarların demokrasi nutukları kısa sürede iflas etti. İki çizgi için geçerli genel bir demokrasiden bahsedilemez. Bunu iddia edenler bu yolda ısrar ettikleri sürece oportünizm için demokrasiye daha fazla savunmaktan öte birşey yapamazlar. Niyet ne olursa olsun objektif gerçek budur. H. Yolu yazarları da önce objektif olarak yeni oportünizme destek oldular. Daha sonra ise "Mao Zedung'u Kavrama Kampanyası" ile bu çabalarını bilinçli ve sinsice sürdürdüler. H.B. ve H.K. iki çizgi arasındaki mücadelede tarafsız kalmayacağını vurgulayarak takındıkları iki yüzlü tavrı teşhir ettiklerinde "gazetemiz yazarlarının değil taraftarlarının gazetesidir" diyerek, tabanın iradesine saygılı olduklarını ilan ettiler. Sözde tarafsız gerçekte ise yeni oportünizmin yanında yer alanların demokrasi nutukları bugün daha iyi anlaşılabilir. Nerede tabanın iradesine saygı? H.Y.'nin büyük çoğunluğu oportünizmi reddederek iradesini belirledi. Oportünist yazarlar buna neden uymuyorlar(!) Bu lafları söylerken kendilerinin bile inanmadığı açık değil midir? Hani H.Y. taraftarlarının gazetesiydi! Ayrıca tabanın çoğunluğunun kendilerinin yanında yer aldığını iddia eden yazarlar açıkça yalan söylemektedir. Bütün bunlar, oportünist yazarların sahtekarlıklarının zihinlerde tazeliğini koruyan canlı örnekleridir.

Proleter Devrimciler yeni oportünizme ve onun vaazettiği sınıf işbirliğine karşı sürdürdükleri mücadeleyi kararlılıkla devam ettirecek, tüm oportünistleri teşhir ve tecrit mücadelesini bir an bile gevşetmeyeceklerdir.

Yeni oportünizmin sınıf işbirliği teorisini reddeden Halkın Yolundan arkadaşlar olumluluğündeki adımlarını bu akımın ortayolcu siyasetini ve düalist anlayışını reddederek sağlamlaştırarak Proleter Devrimci siyasetleri kavrama doğrultusunda kararlı adımlar atmalı, Proleter Devrimci saflarda yerlerini almalı.

Baş.ta.sa.5'de

TUNCELİ

malardan sonra bir yoldaş devrim andını içirerek proleter devrimciler tarafından düzenlenen mitinge son verildi.

Tunceli'de proleter devrimciler tarafından düzenlenen uluslararası işçi sınıfının "birlik, mücadele ve dayanışma" günü olan bir mayıs eylemi, düzenli, disiplinli ve tertipli geçtiğinden ötürü ve en ufak bir olayın çıkmayışından dolayı bütün halkımız üzerinde devrimci bir etki yarattı.

SAYFA 12

Başta proleter devrimci hareket olmak üzere, böyle bir gün de ilkeli bir tarzda, tüm halk sınıf ve tabakalarının birliğinin sağlanması olumlu oldu. Ve bu da gösterdi ki, eğer gurupçu çıkarlar değil halkımızın çıkarları ön planda tutulduğu zaman, halk saflarını birleştirmenin, gerçek bir temeli vardır. 1 Mayıs eylemi proleter devrimcilerin ve devrimcilerin halkla bağlarını geliştirdi ve güveni arttırdı. 1 Mayıs Tunceli eyle-

mi başta faşizm ve sosyal faşizm ve iki süper devlet olmak üzere her türden gericiliğe indirilen güçlü bir darbe olmuştur.

CHP'nin, maskesinin daha da düşmesine hizmet etmiştir. 1 Mayıs, M-L'nist hareketin proletarya partisini kurma yüce görevini yerine getirmede, ileri atılan önemli bir adım olmuştur.

1 Mayıs Uluslararası planda modern revizyonizme ve onun, ikiz kardeşi olan yeni oportünist akıma, ülkemizdeki temsilcileri sosyal faşistlere ve TÜKP oportünistlerine karşı M-L'nizmin bayrağının şanlı, dalgalandığı ve kıvılcık bayrağın daha da yükseldiği bir gün olmuştur.

DEVİRİM
ŞEHİTLERİNİ ANMA
TOPLANTISI

Yer: TEPEBAŞI Gazinosu

Gün: 18/Mayıs

Saat: 19⁰⁰

TEORİ PRATİK İÇİNDİR

TARİHİ BİR MÜCADELE VE YÜKSEK ENTERNASYONALİST GÖREV

Enver Hoca Yoldaş'ın Toplu Eserlerinin 25. cildinin yayınlanması üzerine Zerri Popullit gazetesi bir yazı yayınlamıştır. 16 Nisan 1978 tarihinde bu yazıyı aşağıda kısaltılmış şekliyle yayınlıyoruz.

PROLETARİYE TE VE GİTHA VENDEVE, BASHKOHUNIT

ZERRİPOPULLIT
ORGAN I KOMITETIT QENDROR TE PPSH

Arnavutluk Emek Partisinin, Sovyet Revizyonistlerini teşhir etmek için izlediği açık ve tavizsiz mücadele, Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmin temel ilkelerinin kararlılıkla savunulmasının, durumdan kurtulmanın ve muzaffer olmanın tek güvenilir yol olduğunu hayat tümüyle doğrulamıştır.

Partimize göre, genel olarak revizyonizmin ve özel olarak da Sovyet revizyonizminin teşhiri için ideolojik mücadelenin de vâm ettirilmesi, yaygınlaştırılması ve şiddetlendirilmesi, her türden revizyonizme karşı açık polemiklerin sürdürülmesi tüm Marksist-Leninistlerin ve gerçek devrimcilerin önemli ve can alıcı görevlerini oluşturmaktadır.

Enver Hoca yoldaş, bu ciltteki yazılarda bir kere daha, Sovyet revizyonizminin modern revizyonizmin tüm merkezini teşkil ettiğini belirtmiştir. Ta o zaman, Sovyetler Birliği'ni kapitalist bir ülkeye dönüştürmek, Amerika ile rekabet halinde, emperyalist hegemonyasını dünyada yaymayı amaçlayarak Sovyetler Birliği'ni büyük bir ekonomik ve askeri güce dönüştürmek için aktif olarak çalışan Sovyet revizyonistlerinin amaçlarının bu yazılarla ortaya koyulması ve teşhir edilmesi büyük bir öneme sahiptir.

Kruşçevci revizyonistler, tam da bu amaçlarını başarabilmek için, ta o zamandan Amerikan emperyalistleri ile nükleer testlerin kısmen yasaklanması için Moskova Antlaşmasını imzaladılar. Enver Hoca Yoldaş bu Antlaşmayı "Bu, dünyayı nüfuz alanlarına bölmek ve birer büyük devlet gibi ortaklaşa yönetmek için ittifak yapma yolunda yapılan, ilk antlaşmadır."

Zaman, Enver Hoca Yoldaş'ın bu Marksist-Leninist değerlendirmesini tümüyle doğrulamıştır. Bugünkü Sovyetler Birliği, Kruşçevci revizyonistlerin ihanetinin sonucu olarak sonunda kesin olarak ve tümüyle kapitalist bir devlet ve emperyalist süper devlet Amerikan emperyalizmi ile birlikte, dünyanın bütün halkları ve devrimci güçlerinin en büyük ve eşit derecede tehlikeli iki düşmanını teşkil etmektedir.

Modern revizyonizme karşı mücadeleye adanmış olan bu ciltteki bütün yazılar, Marksizm-Leninizm ve onu kararlılıkla savunan ve revizyonizme karşı mücadele eden par-

tilere karşı Kruşçevci, Yugoslav ve Togliattici revizyonistlerin ve tüm modern revizyonist güçlerin planlarını ve teşebbüslerini açığa çıkarmakta ve şiddetli bir şekilde teşhir etmektedir. Bunun yanı sıra, Enver Hoca Yoldaş Kruşçevci revizyonistlerin Yugoslav revizyonistleri ile yakınlaşma politikalarını tesbit etmekte ve şiddetli bir şekilde saldırmaktadır.

Devrime karşı alınacak tavır sorunu, hâlâ Marksist-Leninist doktrininin can alıcı sorunu olmaya devam etmektedir. Bunun için dir ki, devrim her zaman çeşitli revizyonistlerin ve oportünistlerin saldırı ve tahrifat hedefi olmuştur. Onlar, her zaman devrim davasına karşı düşmanca ve elimine edici tavır takınmışlardır. Bu ciltteki yazılar aynı zamanda, Enver Hoca Yoldaş'ın belirttiği gibi, modern revizyonistler, özellikle de Sovyet revizyonistleri, barışı koruma perdeleri altında devrime karşı çıkmak ta ve barışın güvenliğini her ne pahasına olursa olsun korumayı nihai amaçları olarak ilan etmektedirler. Onlara göre, bunun için herşey feda edilmeli hatta devrim ve emperyalizme karşı mücadele bile.

Marksist-Leninistler ve gerçek devrimciler, Enver Hoca Yoldaş'ın ta o zaman belirttiği şu sorunla karşı karşıyadırlar: Marksist-Leninistler, devrim için ve devrimin zaferlerini korumak için halkı ayaklanmaya, çağırılmaktadırlar. Savaşa karşı kendi mücadeleleri için, saldırıya karşı kendini savunmak için, baskı ve sömürüye karşı devrim için sömürgeci boyunduruğa karşı özgürlük için mücadeleye, alçaltılmaya karşı insan onuru için mücadeleye, iç işlerine müdahaleye karşı milli egemenliğin savunulması için mücadeleye halkı ayaklandırmak için çağrı yapmaktadırlar. Gerçek Marksist-Leninistler ve devrimciler, devrim ve onun zaferi sorununu, sınıf teslimiyetini ve uzlaşmacılığını vaaz ederek devrimi reddeden "3 dünya teorisi" gibi her türlü karşı-devrimci ve oportünist "teorilere" karşı mücadeleye mutlaka birleşmelidirler.

Enver Hoca Yoldaş'ın, bu ciltte, reformist, sosyal-demokrat hayalleri ve modern revizyonistleri teşhir eden yazıları hâlâ bugün önemini korumaktadır. Revizyonistler, demokrasi konusunda burjuva ön yargıların batıklığının derinliğine batmışlar, demokra-

sinin sınıf niteliğini reddetmekte, demokrasi hakkında rastgele konuşmakta, burjuva demokrasisi sınırları içerisinde, bunun sınırlarını genişleterek ve eski devlet aygıtını parçalamadan ve proletarya diktatörlüğünü kurmadan, sosyalizme geçme imkanının olduğunu, ciğerleri çatlarcasına bağırarak reklam etmektedirler, demektir, Enver Hoca Yoldaş. Bu hayallerin en ileri savunucuları, geçmişte olduğu gibi yine, sözde "Avrupa Komünistleri" adlı modern revizyonistlerdir. AEP 7. Kongresinin de belirttiği gibi bunlar, kapitalist düzenin ve burjuva demokrasisinin en hararetli savunucuları durumuna gelmişlerdir.

Gerçek Marksist-Leninist güçlere yardım ve onların birliklerini güçlendirmeleri sorunu, 25. cildin ele aldığı en önemli sorunlardan biridir.

Marksist-Leninist grupların ve partilerin kurulması yolundaki ilk adımlardan bu yana, diye belirtmekte Enver Hoca Yoldaş, partimiz, bütün iftiraları reddederek, bütün imkanlarıyla doğru bir Marksist-Leninist yolda olan yeni Marksist-Leninist grupları ve partileri, kararlılıkla destekleyeceğine ilan etmişlerdir. Bu, proleter enternasyonalizmin ve dostça dayanışmanın bir ifadesidir ve ortak devrimci davaya yapılan bir yardımdır diye belirtmektedir Enver Hoca Yoldaş. 7. Kongrenin tekrarladığı gibi Arnavutluk Emek Partisi gerçek Marksist-Leninist partilerle tam bir enternasyonalist dayanışma içinde olduğunu ilan etti. AEP, milli ve sosyal kurtuluş için mücadele veren dünya proletaryasına, Marksist-Leninist partilere ve halklara ve de tüm ilerici güçlere yardım etmenin en önemli sorun olduğu görüşündedir.

Partimiz, geçmişte olduğu gibi, bugünde gerçek Marksist-Leninist partiler ve gruplar arasında birliğin ve işbirliğinin güçlendirilmesinin zorunlu olduğu görüşündedir. Ve bu birlik, yalnızca Enver Hoca Yoldaş'ın ta o zaman belirttiği gibi, mutlaka bölücülere, revizyonistlere ve her renkten oportünistlere karşı mücadele içinde güçlenecek ve güçlendirilecektir.

Bu yazı ATA bülteninin 16 Nisan 1978 tarihli, İngilizce sayısından tercüme edilmiştir.

KÜLTÜR DEVRİMİ

Baş. ta. sa. 16'

rudular. Bu devrim emperyalistlerin, revizyonistlerin ve gericilerin Çin'in kapitalizme geri dönüşü konusunda Lia Şao-Çi ve hempalarına bağladıkları umudu yerle bir etti, dünya işçi sınıfını eğitti ve Marksizm-Leninizm değerli katkılarda bulundu.

Büyük Proleter Kültür Devrimi, proletarya diktatörlüğünün, sağlamaştırılması gereğini ortaya koymuş, Marksist-Leninist, proletarya diktatörlüğü teorisi ne değerli katkılarda bulunmuştur. Bu devrim, sosyalist toplumda burjuvaziye karşı sınıf mücadelesinin bütün alanlarda sürdürülmesi gerektiğini bir kez daha açıklıkla kanıtladı. Büyük Proleter Kültür Devrimi, Proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesinin zorunluluğunu ve sınıf mücadelesinin e-

sas halka olarak kavranmasının, belirleyici önemini gösterdi.

Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin 13. yılında, bu devrimin ortaya koyduğu tarihi derslere, ve Marksizm-Leninizmin hazinesi ne yaptığı katkıya sarılmanın çok büyük önemi vardır. Çin'de ÇKP yönetimi ve devlet iktidarı modern revizyonizmi ikiz kardeş, yeni oportünizmi savunan "3 dünya teorisi" savunucusu oportünistlerce ele geçirilmiştir. Oportünistler modern revizyonizmle aynı öze sahip bulunan tezleri yerleştirmeye çalışmakta, Çin'de kapitalizmi geri getirmeye çalışmaktadırlar. Onlar dünya devrimine karşı emperyalistler ve gericilerle birleşme doğrultusunda bir siyaset izlemektedirler. Çin işçileri ve Çin halkı, dünyadaki Marksist-Leninistlerle birleşerek oportünizmin yıkıcılığına son vermeyi başaramadıkları taktirde, Çin'in

Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa'nın eski halk demokrasisi ülkelerinin yolunu izleyerek kapitalizme geri döndürülmesi kaçınılmazdır. Bu taktirde milyonlarca halkın kanı, canı ve emeği pahasına kazanılan Çin halkının başarıları ve başarısının, ürünleri bir avuç hain tarafından ondan geri alınacaktır. Çin ve dünya devrimi büyük bir kayba uğrayacaktır. Çin'de oportünizmin geçici başarısı bize olumsuz bir öğretiler olmalı, ders çıkarmamızı sağlamalıdır.

Tarihin çarkı sosyalizme ve komünizme doğru dönüyor. Bu gidip, dümdüz bir çizgi izlemiyor ileriye doğru dev atılımların yanında, geçici yenilgiler ve gerilemeler de ortaya çıkıyor; çıkması kaçınılmazdır. Ama, hiç bir gerileme ya da yenilgi tarihin ileriye doğru, sosyalizme ve komünizme doğru koşkun akışını durduramaz, durduramıyor.

Büyük Proleter Kültür Devriminin 13. yılında, bu devrimin tarihi derslerini özümlemek ve onun Marksist-Leninist yolunda, ilerlemek proleter devrimcilerin zorunlu görevidir. Büyük proleter Kültür Devrimi'nin gösterdiği gibi sınıf mücadelesinin bütün alanlarda, bütün şartlar altında kitlelere dayanarak sürdürmek, özellikle modern revizyonist ve yeni oportünist ihanete karşı Marksizm-Leninizmi savunmak görevine sıkı sıkı sarılmalıyız. Sınıf işbirliğini reddetmeli, üzerimizde taşıdığımız burjuva fikirlerinin etkilerine ve izlerine karşı amansız olmalıyız. Ancak bu yolla sağ proleter devrimciler olabilir ve halka karşı görevlerimizi yerine getirebiliriz.

Ölümlerinin 6. yılında Deniz, Hüseyin, Yusuf'u anıyoruz

12 Martın faşist cellatları 6 Mayıs 1972'de Deniz, Hüseyin ve Yusuf'u idam ettiler. Amaçları halka gözdağı vermekti. Tüm silahlarını kullanarak, gelişen mücadeleyi bastırmaktı. Ama halk düşmanlarının kullandıkları bütün silahlar gibi bu silahları da geri tepti. Üç devrimcinin yiğit mücadelelerinin anıları o günden bu yana yükselirken faşist diktatörlüğe karşı kitlelerin nefreti, kini arttı. Deniz ve arkadaşlarını idam ederek yoketmeye çalıştıkları militan mücadele ruhu, yiğitlik mirası faşistlerin yüreğine korku salmakta, Marksizm-Leninizm'in ışığında kitlelerin, tükenmez enerjisiyle birleşerek yenilmez bir güç haline gelmektedir.

Deniz ve arkadaşları faşist diktatörlüğe karşı silaha sarılarak oportünizmin, revizyonizmin uzlaşmacılığına, korku ve teslimiyetine karşı çıktılar. Siyasette oportünizmden, revizyonizmden önemli ölçüde etkilenmelerine rağmen pratikte re-

vizyonizmin öğütlediği barışçı yol safsatılarak reddettiler.. Fakat bütün iyiniyetli çöşkularına yiğitliklerine rağmen küçük-burjuva düşüncesini altederrek Marksizm-Leninizmi kavrayamadılar. Küçük burjuva devrimci liğinin sınırlarını aşamadılar. Elbette bu durum onların niyetleriyle izah edilemez. O dönemin somut şartlarının değerlendirilmesiyle izah edilebilir.

1971 öncesinde, kitleler siyasi bakımdan geri ve örgüt - süzdü. Devrimci hareketin tecrübeleri zayıf, Marksizm-Leninizm kavranışı oldukça geriydi. Bu yüzden oportünist, revizyonist görüşler yaygındı. Proletarya Partisi olmadığı gibi partiyi kurmanın şartları da yoktu. Bu ve benzeri etkenlerin devrim anlayışlarının oluşmasında önemli rol oynadı. Altedemedikleri subjektif düşünce ile birleşerek hatalı devrim anlayışlarını oluşturdu. Devrim anlayışlarına uygun olarak siyasette maceracı "sol" bir çizgi izlediler. Çizgileri aynı zamanda oportünizmin ve re-

vizyonizmin güçlü etkilerini de taşıyordu. Kitleler adına silaha sarıldılar. Kitlelerden kopuk maceracı çizgi kısa sürede yenilgiyi getirdi.

Onlar Marksizm-Leninizmden etkilenmişlerdi. Zayıf olan bu etki proleter anlamdaki olumlu yanlarının ifadesidir. O zamandan bugüne kadar bu olumlu yan gelişti. Yenilgiden sonra bu yan üzerinde Marksizm-Leninizmi kavrama konusunda ilerleyen bir kanat gelişti. Küçük-burjuva devrimciliğine sarılma iddiasında olanların bir kısmı revizyonistlerin saflarına katıldı. Bir kısmı da revizyonizmin kuyruğunda gidiyor.

Deniz ve arkadaşlarını şartlardan koparmadan değerlendiren Proleter Devrimciler, onların hatalı devrim anlayışlarını, siyasi çizgilerini eleştirir, yığınlara kavratırken militan mücadelelerine sahip çıkarlar. Faşist diktatörlüğe karşı başeğmez mücadelelerini örnek alıp, yiğitliklerini kitlelerin bitmez tükenmez enerjisiyle birleş-

tirmeye çalışırlar. Çünkü onların mücadele azminin mirasçısı Proleter Devrimciler ve halk kitleleridir. Bu mirasa sahip çıkmak hatalarını eleştirmekle gelişmez. Tersine devrimci mücadelenin gelişmesine hizmet eder.

Üç devrimciyi ve mücadelelerini hatalı devrim anlayışlarından hareketle tümüyle reddetmek, devrimci miraslarını küçümsemek bağışlanmaz bir hatadır. Hatalarının eleştirilmesinden rahatsız olmak, onların mücadalesini kendi küçük-burjuvalığına, revizyonizm takipçiliğine dayanak yapmaya çalışmak en hafif deyimle istismarcılıktır. Onların devrimci anısına karşı saygısızlığın en büyüğüdür.

Proleter Devrimciler Deniz ve arkadaşlarının militan tavırlarına sahip çıkarak, hatalarını eleştirerek, bu konudaki samiyetsiz, hatalı düşünce ve davranışları mahkum etmeye devam edecektir. Onların devrimci gelenegi ancak böyle yaşatılabilir. Anıları hepimize rehber olsun.

Hüseyin Aktülün mahkemede Maksizm-Leninizm'i savundu

İzmir II. Ağırceza Mahkemesinde görülmekte olan TKP(ML) TIKKO davası sona erdi. Mahkeme üç kişi hakkında idam cezası ve diğer onbir sanık hakkında çeşitli hapis cezaları verdi. Daha sonra iki kişinin idam cezası ömürboyu hapse çevrildi. Hakkında ömürboyu hapis cezası verilen devrimcilerden biri de Hüseyin Aktülün'dü. Hüseyin Aktülün dava karara bağlanmadan önce proleter devrimci ve mücadeleciler bir savunma yaptı. Dergimizde gönderdiği savunmasında Hüseyin Aktülün Marksizm-Leninizmi, işçi sınıfını ve devrimi kararlılıkla savundu. Proleter devrimci Hüseyin Aktülün'ün savunmasından parçaları yayınlıyoruz.

"Ben TKP/ML hareketinin bir neferi olarak emperyalizme, sosyal emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme ve her türden gericiliğe karşı verdiği mücadelede gönüllü olarak yer aldım ve vargüçümle mücadele etmeye çalıştım.

Hakkımızda devlet güvenlik mahkemesi savcılığınca hazırlanmış düzmece iddianamede "mevcut kurulu nizamı" ihtilal yoluyla değiştirmeye teşebbüs ettiğimizden ve bundan dolayı TCK 146/1 maddesini ihlal ettiğimiz gerekçesiyle idamımız isteniyor. Ben bir komünist devrimci olarak, bunu normal karşılıyorum. Çünkü emperyalist tahakkümün, soygunun, sömürü ve zulmün at oynattığı ve buna karşı başkaldıran emekçi yığınların önderlerinin çeşitli şekillerde öldürüldüğü, yalvarca zindanlara atıldığı ve sinema bileti keser gibi idam cezalarının bol bol kesildiği günümüz Türkiye'sinde hakkımızda idam cezası istenmesi hele hele bu talebin devlet güvenlik mahkemesi tarafından gelmesi tabii ki normal karşılanır. Çöküşleri yaklaşan hakim sınıfların, halkın gelişen devrimci mücadelesine karşı aciz kalmasının bir sonucu olarak bu ve benzeri yollara başvurusu doğaldır."

H.Aktülün yakalandıktan sonra polis ve MİT tarafından kendilerine işkence de yapıldığını belirttikten sonra bu durumu ve

mahkemeleri şöyle niteledi:

"Bu uşaklar bize parababalarına yakışır bir şekilde muamele yaptıktan sonra devlet güvenlik mahkemesi tarafından tutuklandık.

..... Biz gerek poliste olsun ve DGM savcılığında ve yedek hakimliğinde olsun, bize karşı nasıl davrandıklarını ne biçimde sorgulama yaptıklarını ve kurumların niteliklerini, için de yer alan kişilerin durumlarını gerek DGM'ye verdiğimiz red dilekçesinde olsun, gerekse mahkememize verdiğimiz sorgu dilekçesinde olsun ortaya koymuştuk,

DGM'de karşılaştığımız durumlarla bugün II. Ağırceza mahkemesinde de karşılaşmakta - yız. Aramızdaki mücadele çıkarlarını savunduğumuz sınıfların arasındaki mücadeleden ayrı değil, onun bir parçasıdır.

Bizlere yakalandığımız günden bugüne kadar, karşılaştığımız kurumların bize karşı aldıkları tavır ve davranışlar, hakim sınıfların ezilen sınıflara karşı öteden beri süregelen tavır ve davranışlarından ayrı düşünülemez. Aynı şekilde hakim sınıflara ve çeşitli kurumlarına karşı aldığımız tavır ve verdiğimiz mücadele ezilen emekçi sınıfların hakim sınıflara karşı verdikleri mücadeleden ayrı düşünülemez."

H.Aktülün hakim sınıfların ve faşist gezetelerin kendilerini ve devrimcileri halktan kopuk göstermek, devrimci mücadeleyi halkın gözünden düşürmek için büyük puntolarla, yalana ve yaygaraya başvurduklarını bu konuda bazı hataları da kullandıklarını fakat bu çabaların başarıya ulaşmayıp iflas ettiğini ve iflas edeceğini söyledi. Kendilerinin işlediği hatalar konusunda ise,

"Bu mücadele sonucu kendi hatalarımız yüzünden geçici olarak yenilgiye uğradık.. Ve biliyoruz ki her yenilgi içinde zafer tohumlarını taşıyor, bundan böyle yenilgiye sebep olan hataları görerek, onları başımızın üstüne değil, ayaklarımız altına alıp yüreceğimiz inan-

çıyla hareket ederek emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı yenilmez mücadelelerle hazırlanmaya çalışacağız" dedi.

Dünyadaki kargaşalığı doğru tahlil ederek;

"Artık tarihi insiyatif işçilerin ve ezilen halkların eline geçmiştir. Bugünkü insan toplumuna gelişme yolunu açan ve tayin edici olan devrimdir." dedi.

Daha sonra; "Nasıl ki Hitler ve Mussolini gerçekleri ve devrimci mücadeleyi, baskı, zulüm ve terör, ordu, polis ve mahkeme kararlarıyla değiştirip durduramadıysa, evet nasıl ki Rus Çarları, Çin gericileri, Vietnamin kiralık Van Tiyö'leri Kamboçya'nın satılık Lon Nol'ları gerçekleri değiştiremeyip halkın gelişen mücadelesini, baskı zulüm ve mahkeme kararlarıyla ordusu ve palisiyle durduramayıp parçalanarak yok olmuşlarsa, Türkiye'de de emperyalistler, sosyal-emperyalistler, ve yerli uşakları da yıkılıp yok olmaya mahkumdurlar. Türkiye'deki hakim sınıflar da yokolmak için aynı yöntemlere başvur maktadırlar.

Bizim "suc"umuz Türkiye halkının, yığınların yoksulluğu üzerine kurulan, küçük bir azınlığın mutluluğunu sağlayan o iğrenç düzeni istemiyenlerin ve ondan nefret edenlerin ortak "suçu"dur.

"Bizi yıllarca yatmak üzere faşist diktatörlüğün zindanlarına gönderebilirsiniz, fakat inançlarımız hergün karşınıza çıkacaktır. Bizi fiziki olarak yokedebilir veya hapsedebilirsiniz, fakat sahip olduğumuz ideolojiyi, Marksizm-Leninizmi mahkum edemez ve önlöyemezsiniz. Ve ben, dünya proletaryası ve ezilen halklar Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Zedung'un çizdiği yolda yürüdükleri müddetçe, bütün gerici güçleri yıkıp sosyalizme ve komünizme varacağına inanıyor ve bu uğurda sonuna kadar mücadele edeceğimi burada halkıma söz veriyorum.

YAŞASIN MARKSİZM, LENİNİZM!
YAŞASIN PROLETER ENTERNAS
ENTERNASYONALİZM!
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL
FAŞİZM!
KAHROLSUN EMPERYALİZM
SOSYAL-EMPERYALİZM VE
İŞBİRLİKÇİLERİ!

NAZİMİYE TÖB-DER'de DEVRİMCİLER KAZANDI

Tunceli'ye bağlı Nazimiye ilçesi TÖB-DER şubesinin olağanüstü kongresi sonucu anti-revizyonist gruplar yönetimi Ortayolcu Kürt milliyetçilerinden aldılar. Seçim öncesi ilkeli ittifak sonucu, Devrimci Demokrat Öğretmen, Yurtsever Antifaşist, Öğretmen, Yurtsever Devrimci Öğretmen ve Devrimci Öğretmen Direnişi, ortak bir liste oluşturdu. İttifak listesi ezici bir çoğunlukla yönetimi kazandı.

Kongre'de dünyada ve Türkiye'deki durum ve özel olarak da TÖB-DER'in durumu hakkında çeşitli siyasetler görüşlerini açıkladılar.

Devrimci Demokrat Öğretmen adına konuşan arkadaş, MDHD'nin asgari programı ile bağını ortaya koyarak açıkladı.

Başdüşmanlarımız iki süper devlet faşizm ve sosyal faşizm mi teşhir etti.

TÖB-DER içinde çöreklenmiş, sosyal faşist kliğin uygulamalarını (antidemokratik, sosyal-faşist uygulamalarını) teşhir etti.

Modern revizyonizme ve onun ikiz kardeşi yeni oportünizme, (Üç dünya teorisi) karşı mücadelenin amansızca süreceği belirtti.

Daha sonra konuşan Y.D. Öğretmen Y.A.F. Öğretmen ve D.Öğretmen Direnişi Ortayolcu Kürt milliyetçilerinin yönetimi işlemez hale getiren uygulamalarını teşhir ettiler. Çeşitli konulardaki görüşlerini açıkladılar.

Seçime başlanırken Ortayolcu kürt milliyetçileri kazanamayacaklarını anladıkları için seçimi bırakıp çıktılar.

ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ REVİZYONİZMİ YIKARAK YÜKSELECEKTİR!
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM!
KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!

HALKIN KURTULUŞU

Baş. ta. sa. 11'de

haline gelmesi tehlikesi de vardır." (age S.320) (abç)

Dikkat edilirse devrime katılma işini bürokrat burjuva hükümetine karşı da öngörerek iç gericiilere karşı mücadelede "milli burjuvazinin devrime karşı çıkacağı şeklindeki HK yazarlarının genellemesini çürütüyor.

Mesela faşist diktatörlüğe karşı devrimin geliştiği ve güçlü olduğu şartlarda Milli Burjuvazinin sol kanadı "devrime karşı çıkmak" yerine pekala devrime katılabilir. Doğal olarak bu katılmayı reddeden H.K.'nin "karşı çıkar" genellemesi yanlıştır.

H.K. yazarlarının bu genellemesi: milli ticaret burjuvazisinin varlığı emperyalizminin, varlığına bağlı bir sınıf olarak görmesi anlayışıyla da uyum içinde değildir. Açık ki uyum halindedir. Hatta H.K. yazarları tutarlı olmayı, bütünlüklü olmayı gerçekten istiyorlarsa milli ticaret burjuvazisinin bazı istisna şartlar dışında devrime karşı çıktığını söylemelidirler.

Şimdi de milli burjuvaziyle ittifak sorununa gelelim.

H.K. yazarları kendilerinin "devrim esas olarak iç gericiliğe yöneldiği" dönemde milli burjuvaziyle ittifak kurulmaz demedikleri ni ve bunu öngöremediklerini yazıyorlar.

Peki bir yandan bu dönemde "milli burjuvazi devrime karşı çıkar" genellemesi yapıp, diğer yandan da bu dönemde milli burjuvaziye karşı tarafsızlık siyaseti uygulamak ne anlama gelir. Açık ki tarafsızlık siyaseti "it tifaik kurulamaz" anlamına gelir.

H.K. şöyle yazıyor.

"Yine bu dönemde güçlerin mevzilenmesi, sorununu incelerken bu mücadelenin karakteri gereği, bir yandan iç gericiliğin tümünü, hedef alırken, aynı zamanda onunla sıkı bağları olan milli burjuvazinin devrimci saflara kazanılmasının çok güç olacağını dikkate almalı ve özel stratejik planımızı milli burjuvazinin tarafsızlaştırılması üzerine kurmalıyız. (S.87)

Milli Ticaret burjuvazisinin varlığı konusundaki, milli burjuvazinin devrim esas o-

larak iç gericiliği hedef aldığı devrime karşı çıkacağı konusundaki "sol" oportünist görüşlerinin yanında H.K.'nin bu dönemde Milli burjuvaziye tarafsızlaştırmak politikasında "sol" oportünist bir siyasettir ve bu dönemde milli burjuvaziyle kurulamaz anlamına gelir. Halbuki bu dönemde de milli burjuvazinin devrime katılabileceğini dikkate alarak, ittifak politikası yürütmeliyiz.

Bu dönemde milli burjuvaziyle ittifak kurmak, işgal şartlarına göre daha güç olmasına ve üst kesimin karşı-devrimle birleşme tehlikesinin daha fazla olmasına rağmen ittifak siyaseti gütmeye ve ittifaka zorlama doğru dur. Ama Halkın Kurtuluşu'nun "çok güç olacağı için" ittifak yerine tarafsızlaştırma stratejisi de "sol" bir siyasettir.

Biz bu "sol" siyaseti eleştirdik ve milli burjuvaziye karşı izlenmesi gereken ittifak siyasetinin yanında, bunun bu dönemde devrimci bir sınıf karşı devrimle uzlaştığı ölçüde ve devrime karşı çıktığı anda mücadele etmek gerektiğini de dışlamadığımızı belirttik.

H.K. yazarları bunlara cevap verecekleri yerde, hiç bir yerde milli burjuvaziyle bu dönemde ittifak kurulmaz demediklerini ve "En ilginç de, H.Birliği'nin bir sınıfı taraf-sızlaştırmayı ittifak kurmanın dışında ele almasıdır" diyerek kendini kurtarmaya çalıştı. Birincisine yukarıda zaten cevap verdik. İkincisine gelince herkes de bilir ki "it tifaik kurmaya" çalışmak ile "tarafsızlaştırma" ya çalışmak ayrı şeylerdir. İttifak kurmaya çalışmak bizimle birlikte bir müttefik olarak mücadele etmesini sağlamaya çalışmak anlamına geldiği halde, tarafsızlaştırmaya çalışmak, düşman saflarında bize karşı yer almasını önlemeye çalışmak anlamına gelir.

H.K. yazarları bizim yönelttiğimiz eleştirilere verdikleri cevaplarda suçlama yaparak, kelimeler üzerinde oynayarak sayfalarını dolduracaklarına eleştirileri ciddiyetle, ele alıp sayfalarını meselelerin özü üzerinde tartışmalarla doldursunlar, devrime daha yararlı olurlar. İşte bir küçük burjuva demogoji örneği daha:

"Aslında H.Birliği, bu konuda genelleme

yapan İbrahim Kaypakkaya'yı eleştirmeye cesaret edemediği için, ona yönelteceği eleştiriyi H.Kurtuluşu'na yöneltiyor. (Çünkü İbrahim Kaypakkaya, milli burjuvaziyle ittifakın ancak kurtarılmış bölgeler kurulduktan sonra gerçekleşebileceğini iddia etmekteydi)" (HK S.103)

H.K.'nin yazarlarının medet umduğu şey bakın hele. Sizin pek sevdiğiniz ve her yerde bize karşı ittifak kurduğunuz dostlarınız H.G. hizipçileri de aynı türden demagojilerden medet umdular. Ama boşa çıktı. Proleter devrimci hareket "Milli Burjuvaziyle, ittifak ancak kızıl siyasi iktidar kurulduktan sonra gerçekleşebilir" şeklindeki İbrahim Kaypakkaya Yoldaş'ın (yani kendisinin) bu "sol" görüşünü eleştirmekten hiç bir zaman korkmadı. Tersine çeşitli belgelerle ortaya koydu. Sevgili dostlarınız H.G. hizipçilerinin başvurduğunuz cinsten demagojilerini elinin tersiyle iterek yaptı bunu. Üstelik İbrahim Yoldaşın bu noktadaki "sol" hatasının bata olduğunu kabul etmeyen hiçbir kimse de yoktur. Yani dış şartlar bu konuda cesaretsiz davranmaya elverişsizdir. Üstelik, dış şartlar cesaretsizliğe itse de proleter devrimci hareketin tavrı geçmişteki hatalarına yani İbrahim Yoldaşın hatalarına karşı cesaretsiz olamaz ve olmadığı herkesçe açıktır.

H.K.'nin yazarlarına söyleyeceğimiz demagojiden medet umup, yaygara yapacağına eleştirilerin özüne cevap vermeli ve bütün çabalarını buna harcamalıdır. Demagoji hiç bir küçük burjuvayı kurtaramadığı gibi kendisini de kurtaramıyacaktır.

(x) Söz konusu tartışmada H.K. ticaret burjuvazisini o dönemde milli burjuvazinin, esasını teşkil ediyor olarak görüyordu. Ayrıca, milli burjuvazinin üst ve alt kesimleri ticaret ve sanayi kesimleri diye ayrılmayacağı her iki alanda da üst ve alt kesime tekabül edenler olduğu için H.K.'nin "üst kesim" dediğini biz milli ticaret burjuvazisi olarak anlıyor ve eleştiriyoruz.

İSTANBUL

Baş. ta. sa. 4'de

karşı saldırı yürüttüklerini belirtti.

Marksizm-Leninizm, özellikle modern revizyonizm ve "3 Dünya Teorisi"nden gelen saldırıya işaret ederek Marksizm-Leninizmin bu gerici teorilere karşı zafer kazandığını vurguladı. "3 Dünya Teorisi'nin emperyalizme ve gericiliğe hizmet eden niteliğini belirtti.

Bundan sonra bu 1 Mayıs'ta Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu belirten arkadaş, faşizm ve sosyal-faşizm karşı halk demokrasisi mücadelesi görevini ortaya koydu. Proleter devrimci hareketin modern revizyonizm ve "3 Dünya Teorisi"ne karşı mücadelesindeki başarılarına değindi.

Arkadaş bu 1 Mayıs'ta proleter devrimcilerin gündemine proletarya partisinin oluşturulmasının en önemli görev olarak girdiği şartlarda kutladığı mızı belirtti. Bu şerefli görevi yerine getirmek için atılan adımların tamamlanacağını, bu yolda ideolojik siyasi insanın önemini vurguladı. İdeolojik siyasi mücadelenin çok yönlü görevlerine değindi. Modern revizyonizm ve yeni oportünist akıma karşı yürütülen mücadelenin sürdürülmesi gerektiğini belirtti.

Konuşmacı arkadaş, proletarya partisini inşa mücadelesinde maceracılığa karşı mücadelelenin önem taşıdığına değindikten sonra "sol" oportünizm karşı mücadele üzerinde durdu. "sol" oportünizmin, revizyonizmle uzlaşmanın tohumlarını içinde taşıyan eklettik çizgisini belirtti ve proleter devrimci hareket karşı devrimci olmayan mücadele yöntemine ve gerici tavırlarına işaret etti. Proleter devrimcilerin partiyi

oluşturma konusundaki kararlılığını vurguladı.

Daha sonra, bu 1 Mayıs'ta halkımızın mücadelesinin gelişmesine rağmen, dağınık ve örgütsüz olduğunu belirterek halk güçlerinin faşizm ve sosyal-faşizm karşı halk demokrasisi mücadelesi temelindeki ilkeli mücadeleciler ve örgütlü birliğinin zorunluluğu üzerinde durdu.

Arkadaş, 1 Mayıs'ta birleşme ve düşmanlarımızı karşı mücadeleyi yükseltme çağrısında bulunarak konuşmasını bitirdi.

Bundan sonra, Gaziantep halk oyunları ekibi folklor gösterisi sundu. Hemen sonra da Devrimci Proletarya adına bir kişi konuştu. Konuşmacı konuşma öncesi, polemige yol açacak konuşmalardan kaçınma ve gecenin anlamına uygun konuşma yapma konusundaki kurallara uymadı. Kendilerini savunmaya ve başkalarını suçlamaya girişerek, sorumlusuzluk örneği verdi.

Sonra İleri Maden-İş Sendikası adına bir arkadaş söz aldı. 1 Mayıs'ın anlamı üzerinde duran konuşmacı, DİSK'in sendika ağalarının gerici tutumunu eleştirdi. Sendika ağalığına karşı mücadelenin öneminden bahsetti. DİSK'in 1 Mayıs konusundaki gerici tutumunu sergiledi. Faşizm, sosyal-faşizm ve iki süper devlete karşı mücadele ve bu mücadelede devrimci güçlerin birliği üzerinde durdu.

Bundan sonra proleter devrimci ozanlar Serveri ve Vicdani sahneye çıktılar. Devrimci marşlar ve türküler söylediler. Ozanlardan sonra gece son buldu.

Gece esas yönüyle olumlu olmasına ve devrimci bir havada geçmesine rağmen bazı olumsuzluklar da ortaya çıktı. Gecede halk içinde yer alıp geceye ka-

tılan akımlara söz hakkı verileceği belirtilmişti. Halkın Yolundan arkadaşlar da bu temelde söz alacaklardı. Ancak, Halkın Yolundan arkadaşlar D.Proletarya'nın bir hizip olması nedeniyle, onlara söz verilmesi halinde kendilerinin konuşmayacağını belirttiler. Halkın Birliği ise Devrimci Proletaryayı küçük-burjuva bir hizip olmasına rağmen halk saflarında görüyordu. Bu akımın taraftarlarının İstanbul'da örgütlü bir yapısı ve bir nicel varlığı sözkonusuydu. Ankara vb. yerlerde bu şartlardan en az birisi yoktu. Bu nedenle diğer yerlerin bir çoğunda geçerliliği olmamasına rağmen, İstanbul'da çağrı yapılmıştı. Halk içinde bir grup olarak söz alması demokrasi gereği idi. Bütün bunlar anlatılması na rağmen Halkın Yolundan arkadaşlar tutumlarında direndiler ve 100 kişi civarındaki taraftarlarıyla geceyi terkettiler. Halkın Yolunun bu tutumu, bir çok yönden hatalıydı. Bir grubun halk içinde yer alması dolayısıyla ona demokrasi uygulanması doğru anlayış açısından dan bu anlayış yanlıştır. Ayrıca Halkın Yolunun proleter devrimcilikle ilgili bakış açısının hatalı oluşunun ve bir çok akımı proleter devrimci olarak nitelemesinin de, gecede konuşma konusunda hatalı bir kıstasa sahip oluşunu getirdiği inancındayız. Bir grubun hizip olarak ortaya çıkması onu her zaman halk saflarının dışına da görmeyi gerektirmez. Devrimci saldırmadığı karşı devrimci girişimleri esas almadığı düşmanla sınıf işbirliğine gitmeyecek mücadele ettiği sürece, bu grupları, devrime zararları olmasına rağmen halk safları için de görmek gerekir. Ayrıca bir toplantıda yanlış bulunan herhangi bir tavrı eleştirmenin ve protesto etmenin yolu her zaman toplantıyı terk etmek de-

ğildir. Toplantı öncesi ve sonrası çeşitli araçlarla ve yollarla hatalı bulunan eleştirilebilir. Toplantıyı terk etmek, ancak karşı devrimci tutum sözkonusu olduğunda doğrudur.

Geceyi terkeden bir diğer grup Kava idi. Bu arkadaşlara söz verilecekti. Halkın Birliği'nden sonra bu arkadaşların konuşması planlanmamıştı. Bu sırada zorunluluk nedeniyle folklor gösterisinin öne alınması veya iptali gerekti. Folklor gösterisi öne alınarak Kava'dan arkadaşların hemen sonra konuşacakları belirtildi. Arkadaşlar zamanın ilerlediğini söyleyerek konuşmayacaklarını belirttiler 30 kişi civarında taraftarlarıyla toplantıyı terk ettiler. Konuşmaların genel olarak daha geç saate alınması hatalıydı. Ancak doğru olan arkadaşların belirtilen zorunluluğu dikkate alıp konuşma yapmalarınıydı. Kava'dan arkadaşlar bu gecikmeyi dikkate almayan geceyi terketme tavırları, küçük-burjuva bir tutumdur.

1 Mayıs gecesi bütün ek-siklerine rağmen esas yönüyle olumluydur. Proleter devrimciler 1 Mayıs'ı proleter devrimci bir plâformda ve tarzda bağımsız bir biçimde kutlayarak İstanbul'da ilk kez reformist ve revizyonistlerden ayrı bir 1 Mayıs toplantısı gerçekleştirdiler.

Enver Hoca

ARNAVUTLUK'DA
DEMOKRATİK CEPHE'NİN
ROLÜ VE GÖREVLERİ

8

günce yayımları

YAŞASIN BRİTANYA KOMÜNİST PARTİSİ M/L

Britanya Komünist Partisi (M-L) 10. yılında. 10. sene önce Büyük Proleter Kültür Devriminin etkisiyle, Kruşçevci revizyonizmi reddederek revizyonist BKP'den ayrılan işçiler tarafından kurulmuş olan BKP (M-L), İngiliz Proletarya ve emekçi halkına proletarya devrimi yolunda önderlik etmekte ve gün geçtikçe siyasetlerini geliştirip, Marksizm-Leninizmi, somut şartlara uygulamaktadır.

BKP (M-L), esas olarak İngiliz işçi sınıfına dayanmakta ve gücünü işçi sınıfından almaktadır. Parti başkanı, Reg BIRCH, İngiltere'nin en büyük sendikasının Başkanı durumundadır. BKP (M-L), kurulduğundan bu yana, İngiliz emperyalizminin, İrlanda halkı üzerindeki baskı ve zulmüne karşı kararlılıkla mücadele etmiş ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunmuştur.

BKP (M-L) her türden revizyonist ve oportünist görüşlere ve akımlara karşı durmuş ve onlarla mücadele etmiştir ve etmektedir. Revizyonist "3 dünya" teorileri, İngiltere'nin Avrupa Ortak Pazarına girmesini hararetle desteklerken, BKP (M-L) Avrupa Ortak Pazarına, girilmemesi, bunun İngiliz Emekçi Halkına daha fazla işsizlik, açlık ve hayat pahalılığı getireceğini, bunun büyük tekeller arasında bir işbirliği olduğunu savunarak girilmemesi için kampanya sürdürmüştür.

BKP (M-L) "3 dünya" teorisini reddeden ilk partilerden biridir. BKP (M-L) Uluslararası Komünist Hareketin saflarında ortaya çıkan "3 dünya" teorisyenlerinin bölücü, tavırlarını mahkum ederek, AEP ve Enver Hoca Yoldaş'ın kaldırdığı Kızıl bayrağın, Marksizm-Leninizmin safında yerini almıştır.

BKP (M-L), İngiliz proletaryasını, proleter devrimi yolunda eğiterek ve önderlik ederek, zafere götürecektir. BKP (M-L)'nin 10. yıldönümünde, İngiliz Proletaryasının öncüsü BKP (M-L)'yi ve parti Başkanı Reg BIRCH'i proleter enternasyonalist ruhla, militan duygularla selamlarız.

AEP'nin mesajı

Değerli yoldaşlar,

Partiniz, kısa bir zaman sonra kuruluşunun 10 yıldönümünü kutlayacaktır. Bu yalnızca Britanya Marksist-Leninistleri için değil, fakat aynı zamanda sosyalizm ve komünizm'in özlemini duyan ve bunun için mücadele eden herkes için mutlu bir gündür. Bu kutlama gününe sizlerle katılıyoruz. Arnavutluk'un tüm komünistleri ve işçi sınıfı adına, size, tüm Marksist-Leninistlere vede Britanya işçi sınıfına devrimci selamlarımızı ve sıcak duygularımızı iletiriz..

Bizim için büyük bir şereftir ki, iki partilerimiz arasındaki militan dostluk ve dostane enternasyonalist ilişkiler, Marksizm-Leninizme uygun olarak ve proleter enternasyonalist ruh içinde gelişti ve güçlendi. Başını Amerikanın çektiği emperyalizm ve Sovyet sosyal-emperyalizmine vede bütün gericiilere karşı verdiğimiz ortak mücadele, gelecekte mutlaka yeni zafere elde edecektir. Marksizm-Leninizm çeşitli renklerden revizyonistler, ister Titocu, Avrupa-Komünist veya herhangi bir akım olsun, tüm düşmanlar üzerinde muzaffer olacaktır.

Ortak mücadelemizde, birliğimizi, dünyanın tüm gerçek marksist-leninist partileri ile birliği daha da güçlendirmeye kararlıyız.

YAŞASIN BRİTANYA KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)!

MARKS, ENGELS, LENİN VE STALİN'İN MUZAFFER DOKTRİNİNE ŞAN OLSUN!

15-NİSAN-1978
ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ.

Büyük Proleter Kültür Devrimi 13. yılında

Büyük Proleter Kültür Devrimi Çin'de 16 Mayıs 1966'da Mao Zedung tarafından başlatılmış, ve yönetilmiştir. Büyük Proleter Kültür Devrimi, proletarya diktatörlüğü altında burjuvaziye karşı mücadelenin sürdürülmesinin bir aracı ve kitlelerin harekete geçirildiği muhteşem bir örneğidir.

Sosyalist toplum kapitalizmin bağrından doğmuştur ve kapitalizmin doğum lekelerini taşımaktadır. Üretim ilişkileri alanında, sosyalist üretim ilişkilerinin kapitalist üretim ilişkilerinin yerini alması, sos-

yalist toplumun ekonomik temeli ni oluşturur. Üstyapı, Proleter devriminin zaferi için yürütülecek çalışma daha çarpaşık ve daha zorludur. Burjuva ve küçük burjuva fikirlerinin zehirleyici etkisini yok etmek ve proleter düşüncesini hakim kılarak kitlelerdeki gerici düşüncelerin etkisini proleter devrimci yönde dönüşüme uğratmak, kesintisiz ve amansız bir mücadeleyi gerektirir.

İktidarlarını ve üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetlerini kaybeden sömürücü sınıflar yitirdikleri cenneti geri getir-

mek için daha vahşi ve daha sinisi yollara başvuracaklardır. Onların çabaları, dünya ölçüsünde emperyalizmin ve gericiğin sosyalizmi yıkmaya yolundaki gayretleriyle birleşecektir. Burjuvazi, sosyalizme karşı açık mücadele yolunun kapandığı proletarya diktatörlüğü şartlarında komünist partisine ve proletarya devletine sızmaya çalışacak proleter devrimci fikirleri bozarak, revizyonizmi, oportünizmi hakim kılmaya çalışacaktır. Bu bakımdan da proleterya diktatörlüğü altında burju-

vazi ve proletarya arasındaki mücadele bütün alanlarda olanca şiddetiyle sürecektir. Bu mücadele üstyapıda özellikle keskin dir.

İşte, Büyük Proleter Kültür Devrimi burjuvaziye karşı yürütülen bu mücadelenin geniş kitlelerin katılımıyla büyük bir kültür devrimi halinde sürdürüldüğü bir aşamayı gösterir. Çin'de Liu Şao-Çi ve Teng Hsiao-Ping'de somutlaşan ÇKP içindeki revizyonizm sosyalist Çin'i kapitalizme geri döndürme amacında olan burjuvaziye temsil ediyordu. Mao Zedung'un önderliğinde komünistler ve geniş halk kitleleri revizyonist kapitalist yolculara karşı ayaklandılar ve Çin'in kızıl rengini ko-

De. sa. 13

AFGANİSTAN'DA RUSYA YANLISI DARBE VE ÖĞRETTİKLERİ

Afganistan'da önceki hafta bir askeri darbe ile Davud Han yönetimden düşürüldü. Dağarval Abdülkadir liderliğindeki darbe sırasında kanlı çatışmalar ortaya çıktı binlerce insan, bu arada Davud Han ve çok sayıda devlet yöneticisi öldürüldü. Darbenin ardından Komünist Partisi lideri Nur Muhammed Taraki, devlet başkanlığı ve başbakanlığa getirildi; ülkenin adı ise Afganistan Demokratik Cumhuriyeti olarak değiştirildi.

Afganistan'daki son darbe Rus sosyal-emperyalizminin uşakları tarafından tezgahlandı ve gerçekleştirildi. Nitekim, yeni yönetimi ilk tanıyanlar Rusya ile Küba oldu. Böylece sosyal-emperyalistler, Asya'da İran, Pakistan ve Çin'e komşu olan bu ülkede hakimiyetlerini kurarak, önemli bir mevzi elde ettiler.

Dünyanın en yoksul ülkelerinden birisi olan yarı-sömürge, yarı-feodal Afganistan'da, devrik Davud Han da yönetimi bir askeri darbe yoluyla ele geçirmişti. Davud Han iktidarı süresince Rusya ile işbirliğini geliştirme doğrultusunda ilerlemişti. Afganistan'ın doğal gaz gibi bazı zenginlik kaynakları Rus sosyal-emperyalizmi tarafından işletiliyor, Rusya'nın Afganistan'a ekonomik sızması yoğunlaşıyordu. Bu faaliyet siyasi, askeri ve kültürel alandaki sızma ile tamamlanıyordu. Rus sosyal-emperyalizmi bu yoğun sızma sürecinden sonra uşakları vasıtasıyla gerçekleştirdiği darbe yoluyla Afganistan'da kontrolü eline geçirdi.

Afganistan'daki askeri darbe birçok yönüyle öğreticidir. İlk olarak bu darbe, sosyal-emperyalizmin yarı-sömürgelerde hegemonya kurma çabasındaki araç ve yöntemlerini ortaya koymaktadır. Sosyal-emperyalistler, bir ülkenin ekonomik güçlüklerinden yararlanarak

o ülkeye sızmakta ve sağlam ekonomik ve siyasi mevziler ele geçirmeye çalışmaktadırlar. Devlet özellikle de ordu içindeki büyük bürokratların bu kesimini kendi yanlarına çekmektedirler. Bu çabalarına en büyük destek modern revizyonist uşakları sahte komünist partilerden gelmektedir. İşbirliğini ve sızmalarını ekonomik alandan, siyasi, kültürel ve askeri alanlara da sıçratan sosyal-emperyalistler uygun şartlar yaratarak, askeri darbe yoluyla veya diğer yollarla o ülkede hakimiyeti ele geçirmektedirler. Rus sosyal-emperyalizminin ekonomik sızmasını ilerlettiği, siyasi, kültürel ve askeri alanlarda yeni girişimler içinde olduğu ülkelerde Afganistan darbesi özellikle öğreticidir. Bazı milli burjuvaların, Rusya'yla işbirliği yaparak bağımsız olunabileceği yolundaki ham hayallerini terk etmeleri için uyarı niteliğindedir.

Afganistan'daki darbe "3 Dünya Teorisi"nin çürüklüğünü bir kez daha gözler önüne sermiştir. Kompradorların ve ağaların yarı-sömürge bir ülkeyi emperyalizmden kurtuluşa değil, daha fazla bağlamaya, olsa olsa bir emperyalistin yerini bir başka emperyalistin almasına götürecekleri bir defa daha bütün açıklığıyla görülmüştür.

Afganistan halkı, Rus sosyal-emperyalizminin uşağı yeni yönetime ve onun Rusya'ya kölelik siyasetine de mutlaka karşı çıkacaktır. Afganistan halkı, proleter devrimciler önderliğinde bağımsız ve demokratik bir Afganistan'ı gerçekleştirecektir. Bunu ne Rus sosyal-emperyalizmi ve uşaklarının oyunları, ne Amerikan emperyalistleri ve uşakları ne de diğer emperyalistler ve gericiler önleyebilir.

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

partinin yolu

Sayı :2

Nisan 1978

YENİ ÇIKTI

BİR-DA - MERKEZ

Divanyolu Cad. Bıçkiyurdu Sk.

Artvin Apt. 6/4

Cağaloğlu İSTANBUL

- * Halkın Kurtuluşu'nun faşizm tahlillerinin eleştirisi
- * Renmin Ribao'nun Makalesi, «Uluslararası yeni oportünist akımın karşı-devrimci niteliğinin belgesidir.
- * Marksist-Leninist Hareketin geçmişinin değerlendirilmesi üzerine